

І суцільно
нагайгайте,
І свого не
цурайтеся...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА

SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Свобода", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(201) 227-4127
УНСоюзу: (201) 451-2206
в Нью-Йорку: (212) 227-5236
(212) 227-5251

РІК LXXXII Ч. 87. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК СЕРЕДА, 7-го ТРАВНЯ 1975 ЦЕНТІВ 20 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK WEDNESDAY, MAY 7, 1975 No. 87. VOL. LXXXII

УЧИТЕЛІ ШКІЛ УКРАЇНОЗНАВСТВА ЗСА І КАНАДИ ВІДБУЛИ СПІЛЬНУ КОНФЕРЕНЦІЮ

Детройт (Ф. Любинецька). — В днях 12-13 квітня 1975 р. відбулась у цьому прикордонному місті між Америкою і Канадою замітна подія в житті українського шкільництва. Масою на думці міжконтинентальної конференції учителів Америки і Канади, яку організувала Світова Координаційна Виховно-Освітня Рада (СКВОР), що діє при СКВУ.

Організаторами конференції були: о. прот. Тимошій Мінцков — перший заступник голови СКВОР і відвідувач СКВОР до СКВУ, Шкільний реферат СКВОР програмово-організаційна діяльність (як. Данило Березовський, п-і Іванна Кучер, д-р Осип Войчук) і Т-во "Рідна Школа" в Детройті.

У конференції взяли участь 100 осіб, з того 87 педагогів з того 61 з Америки і 26 з Канади. Ціллю цієї конференції було обговорити і висунути рекомендації в справі усучаснення шкільних програм, введення нових навчальних методів, видання нових підручників та оформлення педагогічно го сектора. Шкільного реферату в Світовій Координаційній Виховно-Освітній Раді. При слові "усучаснення" треба одяк розуміти не тільки засоблення шкільних програм і підручників творчості авторів сучасної доби в Україні і діаспорі, але й особливе наголосження на сучасному процесі світового гасла а) "права людини", яке ми розуміємо як права народів нації; б) співзвучність нашої молоді з патріотичною молоддю України, яка саме діє на базі цього гасла; в) наблизження нашої школи до вимог нашої громади і наблизження вимог школи до нашої громади.

Оскільки важливі проблеми назвали в українському шкільництві в діаспорі свідчить факт, що в конференції взяли участь: о. Ігumen Інокентій Лотоцький, парох української католицької першої громади (Продовження на стор. 6-й)

УКРАЇНСЬКІ ПОЛІТВ'ЯЗНІ СОВЕТСЬКИХ КОНЦТАБОРІВ ПРОТЕСТУЮТЬ ПРОТИ ЗНУЩАНЬ, ДОМАГАЮТЬСЯ НАЛЕЖНИХ ІМ ПРАВ

ЗВЕРНЕННЯ УКРАЇНСЬКИХ ПОЛІТВ'ЯЗНІВ ДО СОВЕТСЬКОГО КОМІТЕТУ ОБОРОНИ ПРАВ ЛЮДИНИ

Нью-Йорк. — (Комітет оборони советських політичних в'язнів) — У листопаді 1974-го р., група політичних в'язнів з мордовського концтабору ч. 1 звернулася до советського комітету оборони людських прав з проханням, щоб той комітет обділяв протестний голос проти антидемократичних акцій таборової адміністрації. Текст звернення, яке підписали українські політв'язні Данило Шумук, о. Василь Романюк, Віктор Курчик, Святослав Караванський, і Сардачук, звучить:

Ми, нижчепідписані в'язні попури катіні на станції Сосновка Мордовської АС-СР так званих таборів особливо важкого режиму для особливо небезпечних "державних злочинців", що явля собою таборів тюрму, уважасмо необхідним довести до відома Комітету кращі порушення прав людини.

ЗВЕРНЕННЯ Наклеп на невинно засуджених

Най стало відомо, що офіційні представники ССРСР на пішому ряду міжнародних форумів заявляють, що в ССРСР нема політичних в'язнів, а є лише кримінальні злочинці. Торкаючись прав людини, вони вказують, що в ССРСР нема політичних в'язнів, а є лише кримінальні злочинці. Торкаючись прав людини, вони вказують, що в ССРСР нема політичних в'язнів, а є лише кримінальні злочинці. Торкаючись прав людини, вони вказують, що в ССРСР нема політичних в'язнів, а є лише кримінальні злочинці.

Появилось чергове число „Хроніки поточних подій“

Москва. — Агентство „Ройтерс“ повідомило, що тут вже в обігу чергове число російської „Хроніки поточних подій“. 35-те число „Хроніки“ появилось з датою 31 березня і має 63 машинописних сторінок. Згідно з цим повідомленням, у „Хроніці“ є докладний огляд акцій режиму проти дисидентів, в тому проти всіх тих, які критично висловлювалися на адресу політики ре-

Чотири Округи УНС стейту Нью Джерсі відбули засідання

Джерсі Сіті — в суботу, 26 квітня ц.р., в приміщенні нової будівлі УНСоюзу відбулось засідання представників чотирьох округ УНСоюзу стейту Нью Джерсі: Джерсі Сіті, Ноарк, Перт Амбой, Пассейк, яким провадила президія в складі: голова — обласний організатор на стейт Нью Джерсі Василь Орхівський і секретар — пані Ольга Осередчук.

Чикаго	35	15	71			
Детройт	20	4	34			
Лівінгдон	20	12	62			
Янгстаун	9	1	7			
Разом:	84	32	174			
ОКРУГИ НОВОЇ АНГЛІЇ						
Нью Гейвен	19	9	30			
Состон	5	3	6			
Вунсакет	6	—	3			
Разом:	30	12	39			
ОКРУГИ ЗАХІДНИХ СТЕЙТІВ АМЕРИКИ						
Центральна	6	1	6			
Міннеаполіс	7	2	10			
Ст. Луїс	7	—	—			
Разом:	20	3	16			
Необ'єднані						
Від. в ЗСА	20	11	22			
ОКРУГИ КАНАДИ						
Торонто	25	18	67			
Монтреаль	10	4	23			
Нінгара	9	3	18			
Захід Канади	19	5	19			
Разом:	63	30	127			
Разом усіх				456	206	912

НІНА СТРОКАТА ПРОТЕСТУЄ ПРОТИ ОБМЕЖЕНЬ І ЗАТИСКУ ДУМКИ

Балтимор (УІС „СМОЛОСКІП“). На Заході стали доступні чотири листи українських жінок - політв'язнів в ССРСР — Н. Строкатої, І. Сенік, С. Шабатури й Н. Світличної, написані ще в 1973 р. до ген. прокурора ССРСР П. Руденка.

Нижче подасмо повний текст першого листа — Ніни Строкатої:

Генеральному Прокурору (ССРСР, П. Руденкові) Строката Ніна Антонівна

Я не вважаю, що наш час залишає людині лише один вибір — чим бути емігрантом. Для мене вже давно стало правилом не вступати в діалог з тими, хто постійно, перебуваючи в стані офіційної ефорії, спосібний будь-який діалог обернути в особистий монолог. Часом я змушую себе висловити свої думки про те, що становить зміст деформації, пихомія в суспільстві, в котрому я живу.

Надіюсь, що Ви, Генеральний Прокурор, уже віддали данину святичній суті, яка виповняє життя наших державних діячів. Тоді зверніть увагу на недобрі прирелуги, які викликають із, можливо, добрих намірів тих, хто ваявся готовити нас і Ває до чергової заміненної дати нашого року — до 25-ліття Загальної Декларації Праг Людини. Та Декларація не мала властивості міжнародного і, отже, зобов'язуючого для держав - членів ООН. договору. Тому протягом 25 років її можна було використовувати по-різному як політичний інструмент. Але в цьому році ратифіковано відомі Вам пакти, які виходять із Загальної Декларації. З того моменту всі органи інформації охоплені однією ідеєю: доказати громадянам Советського Союзу, що існують якісь не лише державні (цебо віпці) інтереси, заради яких необхідно обмежити громадянські й політичні права. Саме ці обмеження представляються як суть соціалістичної демократії.

Згідно з 33-м випуском російської „Хроніки бжучих подій“ Ніна Строката звернулася разом з іншими Українками - політв'язнями з проханням перестати заправляти гроші із фондів католицької хунти. Вола, разом з іншими також просила дозволу вислати делегатку від жінок-політв'язнів на конгрес Міжнародної Демократичної Федерації Жінок. В обидвох справах м відмовлено.

Згідно з 34-м випуском „Хроніки бжучих подій“ в 1973 р. Н. Строката проголосила голодівку на знак протесту проти позбавлення її зобов'язання з довіреною їй людиною Л. Тимчуком. З податком квітня 1973 р. вона разом з іншими в'язнями звернулася до прокуратури до наблядця в м. Саранськ, з проханням уможливити їй підготовку до Великодня, зокрема висповідатися. Прокуратура доручила адміністрації провести з ними бесіду про відокремлення церкви від держави.

10 грудня 1974 р. Н. Строката й інші українки - політв'язні домогалися статусу політв'язня. За це її зразу після повороту з Ростова-на-Дону, де вона проходила онкологічні оглядини, посадили в ШІзо (штрафний ізолятор).

Виправно - трудова колонія, як і кабінети слідчих КГБ чи зал судових засідань — не найбільше оптимальні і стимульовані, які побудували відкриті дискусії. Тому, не висловивши ан одного з моїх „про і контра“, я дозволю собі запропонувати Вам: прочитайте в журналі „Новос время“, 1973-го року, № 39, варіанти Ю. Репетова „В ім'я прав і свобод людини“. А при читанні зверніть увагу на останні рядки лівої колонки. Там Ви прочитаєте: „...згідно з пактом може бути обмежено право на свободну думку...“. Якщо право владі над думкою ставити суть соціалістичної демократії, то кожний буде правий, хто почне відкидати існування такої демократії. Або може контролю над думкою — це невідомо мені, через мою ізоляцію, поширена диспозиція ст. 62 КК УРСР (і відповідних їй статей у інших республіках)? Не очікуючи від Вас відповіді, проголосую 10 грудня голодівку на знак протесту проти всіх обмежень і затиску думки.

Александр Солженіцин приїхав на відвідини до Канади

Монтреаль — Подорожуючи під прибарним прізвиськом, відомий російський письменник мас замір відвідати західні провінції Канади і докладніше обаяомитися з життям і правдою російської релігійної секти „Духобори“, які переважно живуть в Саскачевані й околиці. Не виключено, що Солженіцин відвідає також З'єднані Стейти Америки, але поки що ніде не проголошено дальших планів подорожі. В повідомленні сказано, що подорож письменника є особистого характеру, тому Солженіцин уникає будь-яких зв'язків з пресою. Згідно з телефонічною інформацією з 6 квітня, А. Солженіцин виступав на канадському радіо „Голос Канади“. Виступ його був під кутом оборони українських політичних в'язнів в ССРСР.

ВІДБУЛАСЯ VIII КОНФЕРЕНЦІЯ ВАКЛ

(СУВФ). — В днях 23-25 квітня ц.р. у Ріо де Жанейро, Бразилія, відбулась VIII Конференція Світової Антикомуністичної Ліги (ВАКЛ). В цій світовій Конференції взяли участь 400 делегатів з 64-ох країн світу з 5-тьох континентів та 20-ох міжнародних організацій. Українська делегація з Європи, Канади, ЗСА, Аргентини і Бразилії, нараховувала 17 осіб під проводом Ярослава Стецька; в делегації взяли участь голова Світового Українського Визвольного Фронту д-р Р. Малашук.

„Заспокоєння — ні! Свобода так!“ — було гаслом Конференції. Відповідно до цього проходили пленарні наради, комісії, доповіді, звідомлення і дискусії зібраних на цьому найбільшому світовому протикомуністичному форумі. В цьому дусі висловлювалися також офіційні представники урядів, що виступали з привітаннями.

У висліді — схвалено ряд резолюцій, серед них декілька в українській справі. Вживши — це в обороні українських політичних і релігійних в'язнів, в справі Валентина Мороза і Юрія Шухевича, в справі прийняття до ОН національно-визвольних організацій поволенних російським колоніалістичним народом, в справі свободи, національної незалеж-

ности та розвалу ССРСР, резолюція засуджуюча А. Шеліпін і ін.

В. Мороза і Ю. Шухевича визнано символами і прикладами для молоді всіх народів світу.

На другій пленарній сесії ВАКЛ зі звідомленням доповіді про боротьбу поволенних Москово народів виступав Ярослав Стецько.

На закінчення VIII Конференції схвалено кінцевий комюнікат, у якому порушено тем і справу України та всіх поволенних російським імперіалістом народів.

Окрім українців, участь взяли блоруси, хорвати, естонці, маляри, румуни і болгарари.

Головою ВАКЛ став бразилієць д-р К. Барбієрі, до ексекютиви ввійшов Ярослав Стецько.

НЬОЙОРКСЬКА ПРЕСА І ТЕЛЕБАЧЕННЯ ІНФОРМУЮТЬ ПРО УКРАЇНСЬКІ ВЕЛИКОДНІ ЗВИЧАЇ

Нью-Йорк. — Впливовий щоденник „Нью-Йорк Таймс“ у своєму виданні з понеділка, 5 травня, помістив репортаж: „Для української родини Великдень є тим великим днем“, в якому кореспондентка Анджела Тейлор, описуючи відсвяткування цього найважливішого християнського свята в родині Оленки і Ігоря Зам'ятних в Ричмонд Галлі, Н. Й., інформує про українські великодні звичаї. В репортажі, Ілюстраціями двома фото, згадано про відправу Воскресіння Утреті, про великодні свіданок у домі Зам'ятних, під час якого відбувається традиційне „стукання“ крашанками, метою якого є розбити крашанку свого сусіда, описують українські великодні страви та їхнє приготування, як також згадано про те, що після свіданку української родини, які вже були в церкві від 11-ої вечора до 2-ої ранку із суботи на неділю, повертаються на Великодню Літургію в 10-ій годині рано. На одному фото показано посвячення пасок о. Володимиром Вазилевським в українському православному соборі св. Володимира на 82-й вулиці в Мангетті, а на другому — великодній свіданок в домі Зам'ятних. Кореспондентка Анджела Тейлор, згадуючи, що в Нью-Йорку живе коло 100-000 українців, пише, що її сестра Ала Грогуль стараніше передає українські великодні традиції своїм малим дочкам, так як їхня мати Анастасія Новичук передала їм. В репортажі наведено спогляди деяких учасників великоднього свіданку в домі Зам'ятних про Великдень в Україні. Наприклад, Валентина Полюшко і його дружина Ірина пригадують собі, що в Україні великодні

відправи тривали цілу ніч, а Ала Грогуль згадує, що в Україні родини відвідували могили рідних, на яких залишали страви для бідинок. Тут, в Америці не можна залишати страв на могилах, — сказала п-і Грогуль, — але її родина та Зам'ятні відвідали український цвинтар у Бавнд Врукс, Н. Дж., де похований батько Оленки Зам'ятної та Ала Грогуль.

Українські великодні звичаї були також показані на ньюйоркському телебаченні. Телевізійне русло ч. 5 показало переведення гайлок в залі української католицької церкви св. Юра членами Осередку СУМА ім. ген. хор. Тараса Чупринки, які також показано великий ніктовп людей, які виходять з церкви. Коментаторка поукраїнському сказала: „Христос Воскрес! Веселіх свят“, а раніше інший кореспондент згадує, що хоча в Советському Союзі забороняють відсвятковувати це найважливіше х р і стянське свято, то тут в Америці історія показана посвячення пасок о. Володимиром Вазилевським в українському православному соборі св. Володимира на 82-й вулиці в Мангетті, а на другому — великодній свіданок в домі Зам'ятних. Кореспондентка Анджела Тейлор, згадуючи, що в Нью-Йорку живе коло 100-000 українців, пише, що її сестра Ала Грогуль стараніше передає українські великодні традиції своїм малим дочкам, так як їхня мати Анастасія Новичук передала їм. В репортажі наведено спогляди деяких учасників великоднього свіданку в домі Зам'ятних про Великдень в Україні. Наприклад, Валентина Полюшко і його дружина Ірина пригадують собі, що в Україні великодні

„СТАР ЛЕДЖЕР“ ІНФОРМУЄ ПРО ВЕЛИКДЕНЬ У БАВНД ВРУКУ

Нью-Йорк. — Газета „Стар Леджер“, найбільший англомовний щоденник стейту Нью Джерсі, у виданні з 5 травня поіаформувала про український Великдень в Українській Православній Церкві Пам'ятнику в Бавнд Врукс. Газета опублікувала фотографію митрополита Української Православної Церкви в ЗСА Владимира Мстислава і фрагмент з традиційного великоднього обходу довкруги церкви із свічками.

Вашингтон. — З урядових кіл інформують, що тут одержано перевірені повідомлення про розстріли комуністами провідних камбоджійських політичних і військових діячів, які були живими в уряді після повалення

Манітоба признала субендії на підготовку матеріалів для навчання української мови

Вінніпег (КУК). — Згідно з повідомленням міністра шкільництва Манітоби Б. Гашака, уряд провінції Манітоби признав чергову фінансову субендію для Центрального Комітету Українців Канади на вивчення матеріалів для навчання української мови в початкових класах публічних шкіл, які підготувала бивша голова цього комітету пані В. Сичачук.

Матеріали для навчання української мови зорово-слуховою методою опрацьовують від ряду літ проф. Романа Франко зі Саскатуану у співпраці з проф. Ір Слауттичем з Едмонтону, як мовним редактором, під редакцією Редакційної Колегії КУК, до складу якої входять учителі українських клас державних шкіл Манітоби, Саскатуану і Альберти під головуванням д-ра Б. Білаша з Вінніпегу.

Державна Фільмова Рада Канади адаптувала фільми в українській мові

Вінніпег (КУК). — Державна Фільмова Рада Канади (Нашенел Филм Борд) закінчила адаптацію українських діалогів і коментарів в українській мові для дальшої 4-ох фільмів їхньої продукції, спеціально підібраних для вжитку молоді, яка вивчає українську мову. В додатку до попередньо адаптованих на українську мову 5 фільмів, копії цих нових 4

ЗДОБУТКИ ОКРУГ УНСОЮЗУ У КВІТНІ 1975 Р.

Округа	Кільк. Прид- разом (осідок) Від.	Банк. бано. чл. у квітні 1975
ОКРУГИ ПЕНСИЛЬВЕНЦІ		
Філадельфія	38	16 86
Пітсбург	19	15 54
Шамонкі	20	21 45
Алленстаун	12	3 14
Скраттон	9	1 2
Вилкс Бері	9	— 9
Разом:	107	56 210
ОКРУГА МЕРИЛЕНДУ		
Балтимор	9	8 19
ОКРУГИ НЬО ЙОРКУ		
Нью Йорк	34	23 72
Сиракузи	—	— —
Ютика	13	4 36
Рочестер	9	1 27
Трой	7	3 20
Воффало	10	2 16
Разом:	73	33 171
ОКРУГИ НЬО ДЖЕРЗІ		
Ньюарк	22	6 51
Джерсі Сіті	11	5 36
Перт Амбой	12	4 32
Пассейк	7	6 15
Разом:	52	21 134

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — \$24.00, на пів року — \$12.50, на 3 місяці — \$6.50. Для членів УНСОЮзу 65¢ м.с. За кожною зміною адреси — 25¢. Чеків і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

На незмінних позиціях

Коли читач-українець докладніше познайомиться із російським збірником статей "3-під брил" і з трьома числами нового російського журналу "Континент", він напевне відкаже ці видання за дуже невизначеними пошуваннями. Справа в тому, що тут маємо до діла з писаннями провідного дисидентського російського активу, в тому з писаннями А. Солженіцина й І. Шафаревича, і М. Агурського й В. Борисова. Як правильно відзначив один з рецензентів збірника "3-під брил", "це не просто чергова полова російського самвидаду, це програмове видання" ("Суцільність", травень 1975 р.).

Є поза всяким сумнівом, що у цьому збірнику ми маємо викладену найновішу російську політичну філософію, і це в питаннях теоретичної та практичної політики, ідеології та світогляду. Над кожним з тих питань можна б розгорнути широку дискусію, але в нашому випадку обмежимося до однієї тільки справи: погляду російських дисидентів на питання майбутнього неросійських народів СРСР, в тому й українського, який в структурі СРСР під кожним оглядом займає друге місце після російського.

Кривля над "і" у цьому питанні поставив академік І. Шафаревич у статті "Відокремлення чи зближення". У той час, коли А. Солженіцин намагався обмежитися до логіки малозначних загальників, докладно при тому оминаючи українську проблему в СРСР навіть тоді, коли, відповідаючи А. Сахарову, специфікує союветські національні країни, то І. Шафаревич просто заперечує факт російського імперіалізму й колоніалізму і твердить, що всі народи СРСР співніши у тому, що заснував союветський терористичний режим. Висновок І. Шафаревича цілком покривається з усім тим, що на тему розв'язки національного питання пишеться сьогодні в СРСР: "народи нашої країни сповні спільною історією... Чому, власне, вважають, що різні народи не можуть добровільно і для загальної добра жити в межах однієї держави? Ніщо не вказує на konieczність розділення держав (багатонаціональних) на національні атоми! Навпаки, співробітництво різних народів (в одній державі) зроджує культуру якогось вищу від тієї, яку міг би створити кожен з них".

Такий є головний сенс програмової статті І. Шафаревича, який говорить ясно і виразно сам за себе. Йдеться про незмінні політичні позиції і пропагування у спривітливій формі того ж самого російського, "старшобратства" і того самого імперіалізму, що тягнеться червоною ниткою крізь царську добу, з властивий сучасній союветській добі і яка мала б тягнутися і у "новій Росії", відгалуженням якої є, в оцінці російських дисидентів, які нібито ісповідують засади повного пошанування прав людини і народів, також Україна і український народ.

У такому контексті втрачає свою вагіть своєрідний "жест" у формі опублікування в 3-му числі "Континенту" одного есеє Валентина Мороза і тексту промови кардинала Йосифа Сліпного.

Ще одна паперова "конституція"

Минулого місяця кубинський комуністичний режим опублікував проект "конституції", яка нібито має на меті "демократизувати" публічне життя країни та увести "децентралізацію державного апарату". Протягом цього року громадяни Куби мають познайомитися із проектом цієї "конституції", продискутувати його, а на початку наступного року "голосуватимуть" над остаточною її версією.

Як в дійсності виглядає "демократизація" публічного життя на Кубі та "децентралізація державної влади" не важко догадатися із самого проекту "конституції". В проекті, виготовленім до великої міри Фіделем Кастром, ясно зазначено, що новостворені провіднічі легіслатури та місцеві асамблеї "тісно співпрацюватимуть" з органами комуністичної партії. Отже, можна вже тепер цілком сміло твердити, що на Кубі, як у Союветському Союзі й інших комуністичних країнах, не буде жадної "демократизації" чи "децентралізації державного апарату", бо остаточно влада надалі залишиться в руках єдиної дозволеної комуністичної партії. Запропоновані Крайова Асамблея, а також провіднічі легіслатури, які нібито мали б впровадити цю "демократизацію" і "децентралізацію", в дійсності не матимуть жадної влади, будуть тільки сліпим зваряддям диктаторського центру.

Ще одним доказом, що на Кубі не прийде до "децентралізації влади" є те, що проект "конституції" пропонує, щоб президент 31-членної Державної Ради, "обраної" Крайовою Асамблеєю, був разом головою держави і прем'єр-міністром. Отже, це в дійсності буде ще більша централізація влади, бо дотепер ці два пости розділені: Фідель Кастро є прем'єр-міністром і лідером компартії, а Освальдо Дортікос Торрадо — головою держави. Після прийняття нової "конституції", — що є майже запевнене, бо в комуністичних державах народ такі справи "схвалює" 99,9 відсотком голосів", — всі три пости напевно займе Кастро.

Факт, що згідно з проектом "конституції" економіка країни надалі буде знаціоналізована, тобто, всі засоби продукції, крім малих ферм тютюну та кави, залишаться власністю держави, також вказує на те, що на Кубі не прийде до жадної "децентралізації", ані до "демократизації".

Існують й інші докази, що на Кубі не буде "демократизації" публічного життя. Наприклад, "конституція" нібито "гарантуватиме" свободу слова, преси, релігії тощо... Мистецям також буде "гарантована" свобода самовиявлення... якщо їхнє мистецтво "не протизивається кубинській революції". Отже, сам проект "конституції" накладає такі обмеження на ці свободи, що в дійсності вказує, що ці свободи на Кубі в майбутньому не існуватимуть, як не існують тепер.

Значить, нова "конституція" Куби буде такою самою "конституцією на папері", як ними є "конституції" Союветського Союзу та союветських "республік".

Помер колишній сенатор Кеннет Кітінг

Нью-Йорк. — У понеділок, 5 травня, помер тут на 74-му році життя колишній республіканський сенатор із штату Нью-Йорк та амбасадор США до Ізраїлю Кеннет Б. Кітінг. Один із найбільш активних приятелів визвольних рухів поволенних Москвою націй, добре відомий українцям із багатьох вісторовий доповідний поведілок. Він був адвокатом професії. Протягом 12 років служив у Палаті Репрезентації, а від 1959-го до 1966 року був сенатором із Нью-Йорку. Опісля був американським амбасадором до Індії та до Ізраїлю.

Я. Гайсас

ДО ДЖЕРЕЛ ІНТЕРВЕНЦІЇ

Мабуть ніхто не передбачував саме такого кінця американської інтервенції в Індокитаї. Після заяви президента Форда: "Для Америки війна у В'єтнамі закінчена" — з долею відіхнула ціла країна, а з нею і її союзники та цілий вільний світ. ЗСА вийшли з цієї війни не тому, що їм не стало засобів або людських резерв продовжувати її, але тому, що її безглуздість і небезпечні наслідки ставали з кожним днем очевидніші.

Аналіз й критика цієї інтервенції, які напевно будуть дуже голосні й довго тривали, можуть дуже корисно спричинитися до вирішення американської політичної думки, до намічення дальших і пр а вильніших шляхів діяльності американської політики в світі, хоч з другого боку не бракує небезпек, що можуть винести дегенерувати у взаємні обмежування, спроби морального знищення тих чи інших чоловіків діячів і т. п.

Як і чому взагалі дійшло до американської збройної інтервенції у цій війні, чи може радше війна? Як звичайно, почалося з малого. З незначного початку ніхто не міг передбачувати такої довготривалої і глибокої драми, що своїми наслідками може допомогти зраїти вийти на вершині розвитку, або... поважно захилити нею.

По традиції, на підставі істини й духа американських законів, в домінуючій атмосфері неписаних норм флого американського життя американська політика послідовно й тільки з незначними хитаннями заперечувала колоніалізм будь-яких метрополій, в тому числі й тих, що були відданими й тривалими її союзниками.

В часі Другої світової війни президент Рузвельт не скривав своєї ворожечі до колоніальних систем, хоч це дуже не до смаку було його приятелів Черчиллю, — і де міг, сприяв національно-визвольним рухам. Коли під кінець Другої світової війни в Індії залунали, вигадані індійськими націоналістами, гасло під адресою британських володарів — "Покиньте Індію", урядові чиновники ЗСА відкрито підтримали його.

Коли після війни індонезійські національно-визвольні сили зі зброєю в руках привітали голландських, англійських і інших союзних воєнків та колоніалістів і адміністраторів, то ЗСА підтримали національно-визвольні прагнення індонезійців, чим відгукнулися до закріплення "незалежності" Індонезії. Чому ж тоді вийшло так трагічно в країнах Індокитаю? Без сумніву при джерелах цього був факт, що головні лідери індокитайських революційних сил були країною ліві, або навіть комуністи, як, наприклад, Го Чі Мінг. Та це не вніясно-

всього. Бож соціалістом був і Пандіт Неру та його найближчі співробітники, соціалістами були Сукарно, Гатта і багато інших індонезійських лідерів, отже мусіли бути ще й інші причини.

Го Чі Мінг не був американцем / чужою людиною. Навпаки, в архівах Державного департаменту й Пентагону чекують свого опублікування звіти американської "Стратегічної Служби" з часів Другої світової війни, в яких багато сказано на похвалу саме Го Чі Мінгові та його співробітникам за чималу й відважною допомогою американцям у війні з Японією.

Під кінець 1943 р. уряд Чіанг Кай-ші винищував і допоміг перекинути через фронтні й кордонні з китайської провінції Кенсі до Індокитаю партизанські відділи, очолені Дзіяном, сьогодні легендарним лівінолітнім в'єтнамським генералом, архітектором перемоги над Дієнбієнфу, а тепер — здобуття Південного В'єтнаму. Коли 2-го вересня 1945 року Го Чі Мінг проголосив самостійність В'єтнаму, Вашингтон тому як ніяк не заперечував, а навпаки, поспішно, хоч не настільки, впливав на Париж, щоб той визнавав цей факт. Мабуть, зрабочуючи це, Го Чі Мінг в листопаді 1945 року розв'язав Індокитайську Партию, а в його уряді важливі пости побіч комуністів займали націоналістичні діячі.

Та це зовсім не відповідало французам. Ім снилися імперські сини. Доглими митарствами, потім відкритим збройним наступом на Ганой, зобомленням в листопаді 1946 року порту Гайфонг, в часі якого загинуло понад 6,000 (шість тисяч) цивільного населення, врешті створенням другого в'єтнамського уряду під керівництвом колишнього імператора Аннаму, середньої частини В'єтнаму, Бао Дай, створили вони нову війну, наймогучіший кінець якої ми саме переживаємо.

Треба признати, що американська політика ставалася скептично до особи імператора Бао Дай, який, як колись і "імператор" під французьким колоніальним володінням, пізніше, як такій самий "володар" під японськими, показав неодноразово свою байдужість до долі свого народу й нерозуміння його самостійницьких прагнень. Його слава, як знаєця та смакуна доброї французької кухні, славетних вин і жіночої краси теж не багато допомагала йому в очах американців. Та десь з половини 1949 року американська постава до нього почала мінятися. Засякували бо великі події, які на чвертьсторіччя визначили шляхи американської політики.

В тому часі розгорілася вже була "холодна війна", а перемога Мао Тсе-тунга в Китаї над догоришніми аме-

риканським союзником Чіанг Кай-ші до краю поглиблювала тривогу в Америці. До голо- су пораз більше доходили люди на один лад з сенатором Мек Каргі, який при- страсть не раз дуже глибоко і щиро обурюювана, засло- новувала тверезі оцінки й роз- розумні. Одним з найваго- міших чинників американської політики стала "Чайна Лаббі" з такими впливовими політиками на чолі як сенатор Невлен, Бріджес, Дженнер і інші. І тому не дивно, що коли в січні 1950 року ССОР і червоній Китай визнали офіційно уряд Го Чі Мінга, то три тижні пізніше уряд президента Трумана визнавав уряд Бао Дай.

Деякі місяці пізніше американський уряд схвалив господарську й мілітарну допомогу В'єтнаму на чолі з Бао Дай, та на жаль, фран- цузи переконали американ- ців, що ця допомога йтима через французькі руки й на- шле. А допомагати амери- канці вмюють! Коли в 1950 р. на про допомогу вони видали "маленьку" суму 150 мільйонів доларів, то вже в 1954 р. дійшло майже до півтора мільярда тодішніх доларів, очевидно в річному відно- шенні.

Та хоч Наполеон казав, що для ведення війни треба "грошей, грошей і ще раз грошей", американським грішним французам не вдалося виграти ту війну. В березні 1964 р. до Вашингтону прибув шеф французького Генерального штабу, гене- рал Елі, й з'ясував: без чия- ної американської участі у цій війні французи програ- вють. Мабуть сподівався він позитивної погоди свого прохання, бо ж Президентом в ЗСА був у той час його "колега по фаху" і догрозіт- ливий товариш, генерал Аїзенгавер. Вийшло і- накше. Хоч за чинною участю у війні, може навіть у у- життях тактичної атомової зброї, був і віцепрезидент Ніксон, і державний секретар Даллес, і його заступник генерал Ведел Сміт, і, оче- видно, шеф Об'єднаних Штатів штабу адмірал Редфорд, то президент Аїзенгавер від- хилив французьку пропози- цію.

Французи, як знаємо, що війну безславно програли, й у квітні 1954 р. прийшла Же- невська конференція. На цій конференції вдалося амери- канським прихильникам ак- тивної участі у в'єтнамській війні добитися того, чого вони не могли добитися перед- тім. У висліді цієї конферен- ції остали формальні перед- умови американської участі у цій війні. Почалося з ви- слівки воєнних спеціалістів для вишколу в'єтнамців, о- собливо після виходу з В'єтна- му останніх французьких військ у квітні 1956 року.

Мінялася теж політична ситуація. Сфранцузений ім- ператор Бао Дай залюбки пе- ресиджував на Рів'єрі, а при- значений на прем'єра за аме- риканськими впливами Нго Діем, поволі перебрив владу й 26-го жовтня 1955 року (Закимання на стор. 5-й)

до про гуза на голові Рудої, дає синяки в околиці плечей і кілька менших слідів "обкладання тупим зваряддям". Шогріше: то що обжа- луваний Іван Рудий зрієся покляканим свідком на свою оборону, суддя вирішив пе- ревести цілу справу відразу та видати присуд. Після кількох дрібних формальностей суддя звернувся до мене, визнаючи обурювати корот- кою промовою обжалування іменем Марії Рудої. Не маю ніякого сумніву, що перших речень з моєї мови не второ- пає ніхто з присутніх, бо — я і сама їх не розуміла. Але по часі мій дрижачий голос почав вирівнюватися, а кри- вди нещасної жертви, катова- ної чоловіком з злощинцем, випливали з моїх уст з без- застеречною переконливі- стю. Руда підтягла носом і збиралася хлипати в голос. Я кинула оком на ший, що залилася дощовими слі- зями, мигнула думкою про мій панчохи, що під час бігу до суду закралася болотом до колін — і жіноча кравда- на- читати акта та довідатися з них щось більше — не було в мене. Вдалося мені тільки кинуть оком на дикар- ське сидіночко, яке згадува-

ло про гуза на голові Рудої, дає синяки в околиці плечей і кілька менших слідів "обкладання тупим зваряддям". Шогріше: то що обжа- луваний Іван Рудий зрієся покляканим свідком на свою оборону, суддя вирішив пе- ревести цілу справу відразу та видати присуд. Після кількох дрібних формальностей суддя звернувся до мене, визнаючи обурювати корот- кою промовою обжалування іменем Марії Рудої. Не маю ніякого сумніву, що перших речень з моєї мови не второ- пає ніхто з присутніх, бо — я і сама їх не розуміла. Але по часі мій дрижачий голос почав вирівнюватися, а кри- вди нещасної жертви, катова- ної чоловіком з злощинцем, випливали з моїх уст з без- застеречною переконливі- стю. Руда підтягла носом і збиралася хлипати в голос. Я кинула оком на ший, що залилася дощовими слі- зями, мигнула думкою про мій панчохи, що під час бігу до суду закралася болотом до колін — і жіноча кравда- на- читати акта та довідатися з них щось більше — не було в мене. Вдалося мені тільки кинуть оком на дикар- ське сидіночко, яке згадува-

ло про гуза на голові Рудої, дає синяки в околиці плечей і кілька менших слідів "обкладання тупим зваряддям". Шогріше: то що обжа- луваний Іван Рудий зрієся покляканим свідком на свою оборону, суддя вирішив пе- ревести цілу справу відразу та видати присуд. Після кількох дрібних формальностей суддя звернувся до мене, визнаючи обурювати корот- кою промовою обжалування іменем Марії Рудої. Не маю ніякого сумніву, що перших речень з моєї мови не второ- пає ніхто з присутніх, бо — я і сама їх не розуміла. Але по часі мій дрижачий голос почав вирівнюватися, а кри- вди нещасної жертви, катова- ної чоловіком з злощинцем, випливали з моїх уст з без- застеречною переконливі- стю. Руда підтягла носом і збиралася хлипати в голос. Я кинула оком на ший, що залилася дощовими слі- зями, мигнула думкою про мій панчохи, що під час бігу до суду закралася болотом до колін — і жіноча кравда- на- читати акта та довідатися з них щось більше — не було в мене. Вдалося мені тільки кинуть оком на дикар- ське сидіночко, яке згадува-

ло про гуза на голові Рудої, дає синяки в околиці плечей і кілька менших слідів "обкладання тупим зваряддям". Шогріше: то що обжа- луваний Іван Рудий зрієся покляканим свідком на свою оборону, суддя вирішив пе- ревести цілу справу відразу та видати присуд. Після кількох дрібних формальностей суддя звернувся до мене, визнаючи обурювати корот- кою промовою обжалування іменем Марії Рудої. Не маю ніякого сумніву, що перших речень з моєї мови не второ- пає ніхто з присутніх, бо — я і сама їх не розуміла. Але по часі мій дрижачий голос почав вирівнюватися, а кри- вди нещасної жертви, катова- ної чоловіком з злощинцем, випливали з моїх уст з без- застеречною переконливі- стю. Руда підтягла носом і збиралася хлипати в голос. Я кинула оком на ший, що залилася дощовими слі- зями, мигнула думкою про мій панчохи, що під час бігу до суду закралася болотом до колін — і жіноча кравда- на- читати акта та довідатися з них щось більше — не було в мене. Вдалося мені тільки кинуть оком на дикар- ське сидіночко, яке згадува-

ІВАН ФРАНКО І БРЕЖНЕВСЬКІЙ "ЕТАП"

Нещодавно я одержав ви- дання "Іван Франко, бібліо- графія творів, 1874 - 1964 рр.", "Склад" (уклав! — В. Ч.) М. Мороз. Видало цю книжку київське видавниц- тво "Наукова думка", а фір- мувала Львівська державна наукова бібліотека Інституту літератури ім. Т. Шевченка АН УРСР. Відповідальні ре- дактори цього видання — член-кореспондент Академії Наук С. Кирилюк та доктор філологічних наук О. Дей.

З того, що бібліографію до- ведено до 1964 р., видно, що її укладено ще за хруповсь- кої "відлиги" 60-их років. Та й видано цю книжку то- ді ж таки — 1966 р. Цим і пояснюється її історично-об- ськтивна вагіть. У ній же, поперше, охоплено всі видан- ня творів І. Франка, незале- жно від того, хто і коли їх видав чи редагував, сам Іван Франко чи пізніші, уже після смерті, видавці та редактори, а подруге, в переліку фран- кових творів сумішню повід- значувано згодатність Фран- кового авторства щодо дея- ких творів або й фальсифі- катів, надрукованих уже за "радянської влади".

З огляду на таку наукову об'єктивність у доказанню і- мені можна знайти призища, що до "відлиги" у такій пра- ці були б замовчані, а саме: В. Антонович, М. Драгома- нов, М. Грушевський (навіть "Сергіївич"), В. Дорошен- ко, С. Чикаленко, М. Івченко, М. Зеров, П. Филипович. Не згадано тільки С. Єфремова та й то, може, через те тільки, що в цій бібліографії, як про це сказано в передмові, "Від упорядника", "крім дея- кількох випадків, не наводять відомості про критичну літературу", а за редакцією С. Єфремова, адзастесь, не бу- жуть видань Франкових творів. А втім, С. Єфремов і за "від- лиги" не встигли, либонь "реабілітувати". Внаслідок згаданої об'єктивності под- всіх наших науковців, при- четних до публікації й ви- значення Франкової спадщини, в передмові й сказано, що "упорядкування цієї бібліо- графії стало можливим завдя- ки великій і кропіткій робо- ті попередніх і сучасних дослідників спадщини Івана Франка".

Щодо згодатно припису- ваних Іванові Франкові творів, то це скрізь, на відповід- них місцях (під відповідни- ми роками публікацій) позач- значувано. Напр., на стор 97 зазначено три поезії "Папі в альбом" ("На палаті Вати- кану Вачу все криваву ра- ну"), "Ще день, ще два", "Я не загину від клатвіть като- лів", але їх подано під за- гальним заголовком "Прис- ується І. Франкові". Крім того; до першої поезії додані такі примітки: "Питання про приналежність поезії "Папі в альбом" І. Франкові, яку записав в останні дні життя поета з його слів Ма- р'ян Колодій, ще не виріше- не радянським франкознав- ством", а про дві останні скв- зано, що їх теж "записав зі

снів І. Франка Мар'ян Коло- дій в останні дні життя писем- ника". Щоб читачеві було зрозу- мліе історичне значення на- явності в цьому виданні отих призищ українських науков- ців та діячів, треба сказати, що тепер, на брегжневським "етапі" більшовицької націо- нальної політики, їх знову не можна згадувати, а поезію "Папі в альбом" у виданні "Іван Франко, монолог атеї- ста", що вийшло у Львові 1973 р., тобто на початку брегжневського "етапу" (в- во "Каменяр", надруковано вже як безсумнівний Франків твір, нічого не сказано про "посередничество" М. Колодія, тільки зазначено, що його "вперше опубліковано в ж. "Жовтень", 1951 р., ч. 7", хоч і відіслано до дискусії про нього в ж. "Радянське літе- ратурознавство", ч. 2 за 1958 рік. Але у вступній статті до цього видання А. Халимон- чука написано так: "Замло- ченим акордом боротьби Іва- на Франка проти ворога сло- вяньських народів, ворога прогресу — Ватикану — бу- ла поема-памфлет "Папі в альбом", написана під кінце- вий життя письменника" тобто тут уже й не згадано про те, що Франко не писав її влас- норучно).

До речі тут буде сказати, що трохи чи не внаслідок цієї "дискусії" професор Львівського університету Пархоменко, який доказу- вав, що це не Франків твір, тепер "професору", якщо не томлялося, не у Львові, а в Москві чи, може, ще й далі на Півночі.

Ще виразніше позначив брегжневський "етап" у фран- кознавстві на виданні бага- тотомових збірань творів І. Франка. Для зрозуміння цю- го треба згадати історію та- ких видань. У 20-их роках зу- луло аж два такі видання — 30-тومه видання харківсь- кого в-ва "Рух" та таке ж 30-тومه видання "Книго- спілки". У 30-их та 40-их ро- ках видавано тільки одно- томники "Вибраних творів" та окремі твори, і тільки ро- ками 1950 - 1954 р. видано 20-тومه зібрання Франко- вих творів. Але за хруповсь- кої "відлиги" розмахнулося було мало не на сто томів повного зібрання творів, та потім вирішили видати всі твори великого Камен'яра в 50 томах, відповідно збіль- шивши обсяг кожного тома.

Була створена у Львові спеціальна редакційна комі- сія, в пресі обговорювали ха- рактер цього видання — чи воно має бути суто академіч- не, чи приступне й для масо- вого читача. Кінець - кінець, зупинилися на цьому остан- ньому варіанті. З великою пев- ністю можна припускати, що згадана редакційна комі- сія підготувала була до дру- ку не один том запроктован- ного видання. Але... скін- чилася "відлига", почався брегжневський "етап" — і ця справа залухла. Я уважно стежив за звітками про цей видавничий задум і чекав на

появу перших томів, але ма- рно: за понад десять років лі- татурі Брегжнев не вийшло ні одного тома. Сталося так, як і з хорти- цьким козацьким заповідни- ком? А як мати на увазі тільки видання українських кни- жок, в т.зв. УРСР, то припи- нення чи, може, тільки за- гальмування видання Фран- кових творів, очевидно, не в'язане з тим скороченням країнського книговидавнич- (Закимання на стор. 5-й)

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

НАРОДНИЙ ДІМ В НЬО ЙОРКУ

Справа будови Українсько- го Народного Дому в Нью-Йорку, яку порушив п. Бор- дан Біляк у "Свободі" з 29 квітня ц. р., буде актуальною так довго, аж поки він не буде збудований. Це на- самперед справа української мелодії й національного збе- реження. З гіркою досвідку знаємо, як це важливо, щоб наші діти мали можливість разом перебувати, розважа- тися і себе пізнавати. В літ- ту функції сповнюють, зго- дені табори Пласту, СУМУ і ОДУМ-у, а також Союзна. Але в змлі, молоді не має міс- ців зустрічей. Дошки молоді- ших організацій до того мало пристосовані. А наслід- ки такі, що в деяких містах масою 80 відсотків мішаних подруж.

Перед 10-ти роками підпи- саний мав можливість широ- ко коментувати (в оригі- налі "Самомолю") і ТУК-у "Наш Світ" питання будови наро- дних домів в загальному й народного дому в Нью-Йорку зокрема. Після був такій: "Теперішній Народний дім розбудуємо до 20-ти пове- шів. З того українська грома- да фінансує тільки довший частину: пливально, рухо- мого залю, балево залю, що одночасно була б концерт- ною і театральною, і галерею образів. Вся решта — це при- ватні помешкання-коштовні. Іх розпродаж можна було б зааранжувати ще пе- ред початком будови й досто- сувати до потреб і смаку за- интересованих. Фінансовий план був випрацюван. Свєстакій Гроші, Про зроблені заходи були повідомлені всім українським установам, що є власниками домів. Була про- позиція, щоб вони свої домів продали, а інвестували гроші в будову Народного дому. В цій справі відбулося дві нара- ди з представниками зга- даних установ.

Чому плану не переідемо в життя? Насамперед тому, що не було одліє людий, яка займалася б цією спра- вою, і це треба мати на увазі, коли ініціатива тепер ма- ла б віджити. І треба обго- ворити із професійним кон- трактором, а такого ми ще мали на увазі. Згідно з його інформаціями, на таку будо- ву можна одержати 60 процент кредиту з держав- них фондів.

Справа не безнадійна. Хоті- в би змєтєся за її здійснення! Роман Ільницький, Нью-Йорк, Н. Й.

появу перших томів, але ма- рно: за понад десять років лі- татурі Брегжнев не вийшло ні одного тома. Сталося так, як і з хорти- цьким козацьким заповідни- ком? А як мати на увазі тільки видання українських кни- жок, в т.зв. УРСР, то припи- нення чи, може, тільки за- гальмування видання Фран- кових творів, очевидно, не в'язане з тим скороченням країнського книговидавнич- (Закимання на стор. 5-й)

появу перших томів, але ма- рно: за понад десять років лі- татурі Брегжнев не вийшло ні одного тома. Сталося так, як і з хорти- цьким козацьким заповідни- ком? А як мати на увазі тільки видання українських кни- жок, в т.зв. УРСР, то припи- нення чи, може, тільки за- гальмування видання Фран- кових творів, очевидно, не в'язане з тим скороченням країнського книговидавнич- (Закимання на стор. 5-й)

появу перших томів, але ма- рно: за понад десять років лі- татурі Брегжнев не вийшло ні одного тома. Сталося так, як і з хорти- цьким козацьким заповідни- ком? А як мати на увазі тільки видання українських кни- жок, в т.зв. УРСР, то припи- нення чи, може, тільки за- гальмування видання Фран- кових творів, очевидно, не в'язане з тим скороченням країнського книговидавнич- (Закимання на стор. 5-й)

появу перших томів, але ма- рно: за понад десять років лі- татурі Брегжнев не вийшло ні одного тома. Сталося так, як і з хорти- цьким козацьким заповідни- ком? А як мати на увазі тільки видання українських кни- жок, в т.зв. УРСР, то припи- нення чи, може, тільки за- гальмування видання Фран- кових творів, очевидно, не в'язане з тим скороченням країнського книговидавнич- (Закимання на стор. 5-й)

появу перших томів, але ма- рно: за понад десять років лі- татурі Брегжнев не вийшло ні одного тома. Сталося так, як і з хорти- цьким козацьким заповідни- ком? А як мати на увазі тільки видання українських кни- жок, в т.зв. УРСР

КОНГРЕСОВІ ВІСТІ

орган Українського Конгресового Комітету Америки

РІК ХІ ТРАВЕНЬ, 1978 Ч. 2.

ЧОГО МОСКВА НАЙБІЛЬШЕ ЛЯКАЄТЬСЯ...

„Радянська Україна“, під заголовком якої пишеться шумний підпис „Орган Центрального Комітету Комуністичної Партії України, Верховної Ради і Ради міністрів Української РСР“, з 17 лютого ц. р., принесла довгождану статтю на близько сім підписів: „Анатомія антикомунизму: „Злочинний альянс“. Чому Радіо „Свобода“ відкреслюється від зв'язків із сіоністами, насправді рекламує їх видання“. Оцей новий твір більшовицької пропаганди, підписаний „Р. Симоненко“, присвячений виключно ладі проти „українських буржуазних націоналістів“, які ніби братаються із сіоністами та разом ведуть наклепницьку кампанію проти Советського Союзу і його чарівних надбань. Як звичайно — це саламаха, в якій все всміх перевершено й переплутано. Всесвітня Сіоністська Організація (СІО) з 1917 р. — дідів ніби англійської воєнної розвідки перекинути сидомію в 1917 чи 1918 році єврейського діяча Жаботинського на Україну задля допомоги Українській Центральній Раді, — Симон Петлюра з новими наклепницькими байками про повороти, що їх ніби організував Петлюра, — лідер світових сіоністів Вайцман, — сіоніст Соркін, „Юкрейніш Кводерлі“ УККА й „ультра“ Добрянський, — Сіоністський Конгрес Вільних Українців, — жидівська „Відай Бріт“, — сформована бандіривцями бандітська Українська Повстанська Армія і — Футала, — колпачий голова сіоністів Голдман і „подружжя Стецьків“, що його голова „схвалював гітлерівські методи вивчення жидів“, — а крізь всю цю нерозбірливу червоною ниткою в'ється страх: щоб українсь-

Пепедова

кі буржуазні націоналісти, одого, щоб українська вільна громада не створила спільного антибільшовицького фронту із організаціями у світі жидівським рухом. Червоною ниткою тягнеться поперез усі виписані там нисидітні, наклепи й лайки, страх, щоб боротьба проти переслідування українства в Україні не з'єдналась з боротьбою жидів за признання їм прав окремої національної і відрозділеної особовости в СРСР, а не фаворизування тільки асимілянтів, які працюють ад майором Московіє глоріям.

„Притому до тієї велетенської статті дала якість передачі „мюнхенської радіовиспівки“ „Свобода“, в якій наведе- ний одній голос із друковано- го в Лондоні жидівського журналу про жаготілі відносини в Советському Союзі. З того одного факту автор- тієї статті до висновку, що українці й жиди з'єднані у „злочинний альянс“. Автор, який чув про жидівсько- го діяча Жаботинського, притисильника тісної співпраці всіх поярмлених царською Росією народів після вибуху революції в Росії і Україні, не знає, очевидно, таких історичних подробиць, як культурно-національна автономія, проголошена Українським Центральним Радом, і не знає про цілий ряд видатих жидівських діячів, які авдали правду про Симона Петлюру, демократа й гуманіста, автора славетного на- казу ч. 131 з 26 серпня 1919 р. проти провокаторів, які ро- біть протижидівські бешке-

ШКОЛА И МОЛОДЬ

„Треба, щоб ціла українська громада взяла під свою опіку школи українознавства. Треба, щоб ніхто не мав враження, що Шкільна Рада УККА перебуває в ізоляції від шкільної громади. Треба, щоб справа шкільного українознавства не була турботою тільки одного УККА і його Шкільної Ради, щоб спонсором шкільного українознавства не були тільки „Рідна Школа“ чи місцеві церковні парохі, а щоб вся українська спільнота здала відчувала, що це її справа, що це справа збереження при українстві молодого покоління, що це справа бути-не-бути української громади...“

Такі й тим подібні мудрі і глибокі думки були висловлені під час конференції директорів і інспекторів шкільного українознавства, яка відбулася в суботу 22 березня в одній із залів УНДому в Нью-Йорку під проводом голови Головної Шкільної Ради проф. д-ра Едварда Жарського. Не було багато учасників, але всі були активні діяти нашої Рідної Школи не тільки в Нью-Йорку й під- різних місцевостях, як Асторія, Джерзі Сіті, Йонкерс і Картерет, а й в Філадельфії, Чикаго, Клівленді, Детройті і Сиракузах. І та мала, недовга 20-тихвилина група педагогів була сповнена журби за зачеплення дитворі знання української мови та бодай найзагальнішого

Школа і молодь

знання української історії та літератури. Це були знавці лексики дитворі передшкільного віку та старшої молоді. Говорилось про методику навчання, про різноманітний учнівський елемент, про ролі Ватківських Комітетів, про брак учительських шкіл, про вчк учительів, про ролі шкільних інспекторів, про керівництво згорі об'єктивними й інструкціями та ініціативу „долів“, про потребу звертати увагу й на ті малі українські острівці, в яких нема фахових педагогічних сил, про співпрацю Церкви й школи, про шкільні бібліотеки — і про інші подібні справи тісно пов'язані з рідношкільною справою. Багато думок насувалось, прислухуючись тим нарадам: про могутній вплив англомовного оточення на молоді, про конвенті протидіяння процесові денационалізації та про великий гріх перед Богом і нацією і власними дітьми, що його роблять ті батьки, які не виховують своїх дітей в українській атмосфері, не прищеплюють своїм дітям знання української мови та сантменту до батьківщини батьків і не посиляють своїх дітей до шкільного українознавства.

Учасі у конференції взяли: Олена Дуб — Клівленд, Василь Іванчук — Клівленд, Володимир Янів — Картерет, П. Андришко — Данчук — Нью-Йорк, О. Кулинич — Йонкерс, Ірина Тарнавська — Детройт, Михайло Лисогір — Нью-Йорк, Н. Холчанчук — Асторія, Нью-Йорк, Ю. Назаревич — Чи-

каго, Неоніла Сохан — Джерзі Сіті, О. Ващівська — Сиракузи, С. Квасовська — Пассейк, Євген Федоренко — Виппани, О. Луквицький — Філадельфія, Роман Драйковський — Нью-Йорк, Інж. Д. Березовський і інші. На заклик Голови прийняли шкільні перомерні видатих українських педагогів, професорів Костя Кисельовського і М. Заклинського. Прийняли інспектори, пані й давное, складала звіти й висловлювали свої зв'язки, над якими розвинулась дискусія. З уваги на деякі непорозуміння і брак співпраці у деяких школах між управами шкільних і спонсоруючими чинниками, інж. С. Степчик заявив, що треба доконче розмежувати компетенції всіх керівних органів та що всі вони є тільки допоміжними чинниками для управ шкільних. Д-р Р. Драйковський доповнив про працю Комісії для реорганізації нашого шкільництва, але ця справа ще не завершена. Д-р Луквицький пропонував перевести модернізацію кінцевих іспитів і системи оцінювання поступів учнів. У цій справі були поділені думки і рішимо передати цю справу на вирішення Педагогічним Зборам, а покищо вести працю за давним планом. Так само — за звітгом Голови Кермісії для справи шкільних підрозділів проф. д-р Е. Федоренко — існують проекти, що їх ще не зреалізовано. Дир. О. Кулинич (Йонкерс) провів, щоб Шкільна Рада звернулася до керівних органів наших молодіжних організацій, щоб вони не влаштовували своїх імпрез по суботах, а перенесли їх на неділі, бо їхні імпрези відтягують учнів шкільного українознавства. Олена Дуб (Клівленд) запропонувала влаштувати на одній з наших літніх осель одно-двожисні курси. Голова Шкільної Ради повідомив, що розіслане вже Управом шкільної частини „Історія України“ — Книга добра, авторства мгр. Ніни Черняк, та доповнення до Хрескоматі д-ра С. Чорнія і проф. Ю. Любиченко-го. Найбільшою проблемою українського шкільництва в ЗСА є конвенті побільшення числа учнів: тут повинні діяти однаково батьки, які молоді організації і першви — спільно співпрацювати, щоб наші школи охоплювали як найширші ряди нашої молоді.

Учасі у конференції взяли: Олена Дуб — Клівленд, Василь Іванчук — Клівленд, Володимир Янів — Картерет, П. Андришко — Данчук — Нью-Йорк, О. Кулинич — Йонкерс, Ірина Тарнавська — Детройт, Михайло Лисогір — Нью-Йорк, Н. Холчанчук — Асторія, Нью-Йорк, Ю. Назаревич — Чи-

Контрольна Комісія:

Голова — О. П. Липин; заступник голови — проф. С. Мпикта; член — В. Крамар.

Товариський Суд:

Голова — В. Корчунський; члени — В. Кузич, Т. Ціхановський.

ФІНАНСИ УККА

ЗВІТ КОНТРОЛЬНОЇ КОМІСІЇ УККА

Контрольна Комісія Українського Конгресового Комітету передала перебірку діяльності УККА в днях 8 і 9 березня ц. р. за час від 1 січня 1974 до 31 грудня 1974. У перебірку взяли участь: голова КК-сії Іван Винник, заступник голови д-р Володимир Михайлів, секретар інж. Микола Семаншин, члени: д-р Володимир Нестерчук, д-р Іван Скальчук, Стефанія Вовчак, Едвард Попіль і Іван Іванчук. Приявними при контролі були члени Екзекутивної — касир Уляна Дячук, екзекутивний директор Іван Базарко і книговод Євген Луцький. Перебірка охопила: касові приходи й розходи, чекову книжку, відписки банкових конт., документи платежів, податкові зізнання і побічні книги. Дуже докладний звіт Контрольної Комісії списано на 7-ох машинописних сторінках. Подача смо тут тільки найважливіші дані.

Від організації	13.141
Від „Українського Квартальника“	3.088.33
Посмертний запис Матея Яримовича з Детройту	2.104.85
Відсотки від інвестицій і банкових конт.	15.052.82
З розходних позицій:	
Дотації	3.275.00
На СКВУ	15.200.00
„Український Квартальник“	5.129.09
Контрольна Комісія ствердила, що прелімінарно у приходах	155.000
Вплинуло тільки	140.033.57
Зате прелімінарно у видатках	155.00
видатковано тільки	120.833.11

В усіх завагах до писано Звіту Голова Контрольної Комісії і члени висловлювалися дуже позитивно про господарку Екзекутиви. Надалі залишається болюча проблема — як збільшити число постійних платників до УН Фонду, що сполучене із ступнем зацікавленія широких кіл нашої громадянства працею його організованої верхівки, якою є Український Конгресовий Комітет.

З цікавих позицій по стороні Приходів варто згадати: Від індивідуальних осіб впли-

нуло — 100.755.02
Від організації — 13.141
Від „Українського Квартальника“ — 3.088.33
Посмертний запис Матея Яримовича з Детройту — 2.104.85
Відсотки від інвестицій і банкових конт. — 15.052.82

По стороні приходів, включно з УНФондом 114.472.02 — 140.033.57
По стороні розходів, — — — 120.833.11
Надвипшка (заощаджено у 1974 р.) 19.200.46

87-річні емерити — на УККА

До канцелярії УККА в Нью-Йорку надійшли такі зворушливі листи:
„До Хвальної Адміністрації УККА. — Залучую „Мови ордер“ від пані Анни Мільської дол. 500.00 на адміністраційні потреби. Писати і читати не вміє Мешкає в тім самім домі, що я. Помагаю їй в потребах і хотіла мені платити. Я не прийняв, але сказав їй, щоб дала 500 дол. на УККА, на Гарвард університет, на НТШ і на церкву в Ньюорку. Вона погодилася і університет вже одержав, а до Вас залучую. Прому прислати посвідку, бо університет прислав дуже гарну, а її перечатки і вона візьме ті посвідки до гробу. Вона має 87 літ, так як я, але але чується і зближається смерть. О тім можна писати багато, але рука трясеться. Як стрінуся з Високочованим Паном Директором Вазарком, то поговоримо. Прому прийняти від мене щирісердечне поздравлення. З правдиво до Вас пошаною — Теодор Гелемей, — 7 лютого 1975.“

УНФонд

Такі листи — це джерело нашого оптимізму, це джерело віри, що наша українська громада в Америці не загине і що не загине українська справа. Треба залучую. Прому прислати посвідку, бо університет прислав дуже гарну, а її перечатки і вона візьме ті посвідки до гробу. Вона має 87 літ, так як я, але але чується і зближається смерть. О тім можна писати багато, але рука трясеться. Як стрінуся з Високочованим Паном Директором Вазарком, то поговоримо. Прому прийняти від мене щирісердечне поздравлення. З правдиво до Вас пошаною — Теодор Гелемей, — 7 лютого 1975.“

Також листи — це джерело нашого оптимізму, це джерело віри, що наша українська громада в Америці не загине і що не загине українська справа. Треба залучую. Прому прислати посвідку, бо університет прислав дуже гарну, а її перечатки і вона візьме ті посвідки до гробу. Вона має 87 літ, так як я, але але чується і зближається смерть. О тім можна писати багато, але рука трясеться. Як стрінуся з Високочованим Паном Директором Вазарком, то поговоримо. Прому прийняти від мене щирісердечне поздравлення. З правдиво до Вас пошаною — Теодор Гелемей, — 7 лютого 1975.“

УККА зацікавлений студіями українознавства в університеті в Берклі

У Берклі, Каліфорнія, відбулася 6 березня 1975 цілоденна конференція у справі створення у стейтовому Каліфорнійському університеті коледж українознавства. Це один із найбільших американських університетів, який нараховує тепер к. 110.000 студентів і приміщений у 9-ох містах, при чому відділ того університету в Берклі має 31.000 студентів. З українського боку взяли участь у конференції д-р Володимир Душнік від УККА, віцепрезидент УККА Йосип Лисогір, від Українського Народного Союзу, Юлія Ревай від Українського Інституту Америки, голова Відділу УККА у Сан Франсіско Михайло Цар, та інж. Леонід Романюк і д-р Володимир Гуцул. Цей останній, проф. В. Гуцул, був одним з ініціаторів проєкту заснування українознавчого катедру в Каліфорнійському університеті. Народи переводились з представництва Регенційної Ради, канцлера університету та окремого, ад гок створення Комітету для українських студій. У користь заснування таких катедру в Калі-

НАРАДИ І ЗБОРИ УККА у квітні і травні 1975

4-го квітня — п'ятниця — засідання Президії Екзекутиви УККА
10-го квітня — четвер — Особові Загальні Збори Відділу УККА в Скрантоні, Па.
13-го квітня — неділя — Загальні Збори Відділу УККА в Боффало, Н.І.
10-го травня — субота — наради Ради Директорів УККА в Нью-Йорку
12-го травня — неділя — Загальні Збори Відділу УККА в Маямі, Флор.
17-го травня — субота — Окружна Народа Відділу УККА стейту Огайо

КЕРІВНІ ОРГАНИ УККА ОБРАНИ ХІ КОНГРЕСОМ В 1972 РОЦІ — ТА ВИПОВАДЖЕНІ ЗМІНИ В РОБАХ

1973-75 ЕКЗЕКУТИВА

Президія:
Президент — проф. д-р Лев Добрянський
Екзекутивний віцепрезидент — Йосип Лисогір (УНС)
Д-р Михайло Данилюк (УРС)
Віцепрезидент — о. шамб. Мирослав Харина (СУК „Провидіння“)
Віцепрезидент — Володимир Мазур (УНПоміч)
Віцепрезидент — мгр Івана Рожняковська (СУА)
Віцепрезидент — інж. Богдан Федорак (Відділ УККА)
Віцепрезидент — проф. д-р Богдан Гнатюк (ОДВУ)
Віцепрезидент — д-р Антін Жуковський — Конференція Професійних Організацій
Віцепрезидент — д-р Богдан Футей — Конференція Молодечих Організацій
Секретар — ред. Ігнат Білинський (ООЧСУ)
Секретар — Богдан Казанський (СУК „Провидіння“)
Скарбник — мгр Уляна Дячук (УНС)
Екзекутивний директор — Іван Базарко
Правий дорадник — д-р Іван Роберте
Координатор Молодечих Організацій — Христина Кульчицька (ТУСМ)

Члени:
Отець Володимир Базилевський (УГОА), інж. Юрій Гончаренко (ТУА), інж. Дмитр Григорчук (ТУК), д-р Володимир Галан (ОБВУА), д-р Богдан Дзерович (ТУП), д-р Володимир Душнік („Український Квартальник“), проф. д-р Едвард Жарський (Шкільна Рада), Олександр Калінич (СВУ), д-р Марія Квітковська (Український Золотий Хрест), мгр Євген Лозинський („Самопоміч“), д-р Василь Лучків (Українсько-Американські Ветерани), ред. Антін Драган (УНС „Свобода“), Дементій Мельник (СЗСУ-СП), мгр Юрій Нагорний (ОУРДП), проф. д-р Василь Омельченко (УВАН), полк. Петро Самойлів (УНДС), мгр Клітас Семаншин (СУСТА), проф. д-р Матвій Стахів (НТШ), проф. д-р Петро Стецюк (УААУП), Лев Футала (УНПоміч), мгр Уляна Целевич (ОЖ ОЧСУ), д-р Вікентій Шандор (УРС), Михайло Шашкевич (Організація Оборони Лемківщини).

ПОЛІТИЧНА РАДА

Дир. Микола Алексевич (ОБВУА), Олег Бак-Войчук (МУН), д-р Ярослав Вернадич (СУК „Провидіння“), д-р Олександр Вілик (СУК „Провидіння“), Стефанія Бушко-ва (ОДВУ), проф. Іван Вовчук (ООЧСУ), д-р Степан Галамай (ПАВНА), мгр Євген Гановський (СУМА), інж. Ярослав Гладкий (Плает), інж. Анатоль Гончарів (УСПВ), Христина Навроцька (СУА), Оксана Генгало (ЗУАДК) д-р Петро Гой (ТУВА), Ігор Дяблота (СУСТА), Павло Доронюкський (Плает), д-р Роман Драйковський (Б-во кол. Воляків і Дівчат УНА), Марія Душнік (УНС), Євген Іванців (СУСТА), інж. Євген Івашків (ТУА), проф. д-р Наталія Ішук-Пазуяк (УААУП), Іван Мічел (Ліга Української Православної Молоді в ЗСА), Павло Чебняк (Ліга Української Православної Молоді в ЗСА), проф. д-р Любомир Винар (УВАН), д-р Ілля Карапінка (УГОА), Роман Карбівник (ЛУМПА), Юрій Карпінський („Зарево“) д-р Богдан Коваль (УГОА), ред. Валентин Коваль (СВУ), Михайло Ковальчич (Т-во кол. Воляків УПА), д-р Іван Кошак (ОБВУА), Ріса Куделя (Український Золотий Хрест), Ярослав Рудакевич (ОМУС), проф. Мирон Куропас (МУН), інж. Степан Куропас (УНС — „Свобода“), д-р Михайло Кушнір (АДУК), д-р Юрій Кушнір (УЛТА), Мирослава Лавровська (ОЖ ОЧСУ), Аскольд Лозинський (ТУСМ), мгр Олександр Лушнік (Б-во кол. Воляків 1-ої УД УНА), д-р Іван Марченко (СВУ), Н. Овчаренко (ОРДП), Андрій Митко (ООЛ), Анаій Никончук (УНПоміч), о. Євген Новіцький (ОДВУ), д-р Іван Новосівський (ТУП), мгр Ірина Пидох (СУА), д-р Василь Палдіч (Самопоміч), дир. Омельян Плетішевський (ТУК), Ліврій Поліщук (Союз Ветеранів Українського Резистансу), інж. Пиріг (СЗСУ-СП), Степан Пістунак (ЛУК), Володимир Процик („Зарево“), Павліна Різник (Український Золотий Хрест), д-р Володимир Савчук (ООЧСУ), проф. Константин Савчук (ООЧСУ), Олександр Сиверський (СЗСУ-СП), Дарія Степаняк (ООЧСУ), проф. Іван Телюк (УНС), Ольга Томаши-вська (УАЖДО), мгр Мирон Утриско (Т-во „Бойківщина“), проф. Євген Федоренко (ОДВУ), Віктор Борута (ОУРДП), Зевон Федорович (УНПоміч), Антін Філімончук (ОДВУ), Богдан Головський (ТУСМ), д-р Петро Богданський (НТШ), інж. Іван Шабельський (УНДС), проф. Лев Шашковський (СУК „Провидіння“ — „Америка“), Мирослав Шмільгель (СУМА), проф. Августин Штефан (Карпатський Союз), проф. Степан Вікар (УРС), д-р Мирослав Чаловський (УРС), Іван Кедрич-Рудницький (СУЖА).

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ФОНД

В місяцях березні і квітні, до дня 20-го квітня цього року, нижче подані Відділи УККА перевели збірні Національного Датку і збірні квоти переслали до Канцелярії УККА.

Чикаго, Іл.	\$ 961.00
Ірвінгтон, Н. Дж.	875.00
Нью-Йорк, Н.І.	734.00
Рочестер, Н.І.	250.00
Вірджипорт, Ковн.	220.00
Вашингтон, Д.К.	205.00
Честер, Па.	195.00
Маямі, Флоріда	165.00
Бостон, Масс.	145.00
Ворчлун, Н.І.	115.00
Пассейк, Н. Дж.	100.00
Боффало, Н.І.	85.00
Міннеаполіс	85.00
Ст. Пол, Мінн.	85.00
Н. Бронсвік, Н. Дж.	82.00
Бавнд Брук	62.00
Джерзі Сіті, Н. Дж.	60.00
Балтимор, Мд.	55.00
Бінгемтон, Н.І.	40.00
Клуб в Нью-Йорку	300.00

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Мгр Іван Винник (ООЧСУ), д-р Іван Скальчук (УНС), Іван Іванчук (УНС), Стефан Гаврилюк (УНПоміч), д-р Володимир Нестерчук („Самопоміч“), д-р Володимир Михайлів (ОДВУ), дир. Іван Порятко (ОБВУА), інж. Микола Семаншин (СУМА), мгр Ярослав Савка (УГОА), Стефанія Вовчак (СУК „Провидіння“), Едвард Попіль (УРС).

ГРОМАДСЬКИЙ СУД

Мгр Роман Гутлевич — голова, д-р Микола Пенко, д-р Володимир Комаринський, мгр Адам Гордінський, радник Богдан Ластовецький, д-р Степан Ріпачський, Володимир Сохан, д-р Олександр Соколиншин.

Українці взяли участь у нараді в справі Ювілею ЗСА

У днях 20-23 січня ц. р. відбулася у Вашингтоні велика нарада представників етнічних груп в Америці у справі святкування 220-річчя ЗСА. Від українців приявними були віцепрезидент УККА Йосип Лисогір, Степан Курідає, Іван Фізер, Тарас Шмагала й Іван Шморгул. Головував Дж. Гібсон, який очолюватиме святкування 200-річчя Америки у Вашингтоні. У конференції взяли участь 300 осіб, що їх поділено на 10 груп, за географічними областями. Українські делегати перевели власну коротку нараду, в якій поділялись ролями та ухвалили гармонійну співпрацю. Праця конференції проходила у Комісіях, Резолюційна Комісія брала під увагу та уз-

200 річчя ЗСА

гіднювала постанови окремих Комісій, в яких брали участь також українські делегати. Вони зокрема цікавилися трьома головними проблемами: горизонтами 1976, спадщиністю та мистецькими виступами. У програмі горизонтів українські інтереси заступає Іван Шморгул, у програмі спадщини Іван Фізер, у програмі мистецтва Степан Курідає. Українська громада в ЗСА буде інформована про дальші дії Етнічної Ради за святкування 200-річчя ЗСА, з якою у тісному зв'язку стоїть окремий Український Комітет, створений для цієї справи з ініціативи й заходами УККА.

РІК УКРАЇНСЬКОЇ ЖІНКИ

Президія Секретаріату СКБУ проголосила 1975-ий рік Роком Української Жінки, пригадавши водночас великі заслуги для народу, покладені 90-тирічним існуванням організованого українського жіночого руху. Водночас у тому закліку Секретаріату СКБУ сказано: „Закликаємо українське жіноцтво у всьому світі в 1975 році: 1) посилити заходи, щоб в організованих рядах наших жіночих організацій знайшлися всі національно свідомі українські жінки 2) зміцнити акцію оборони невинно засуджених і переслідуваних українських жінок в Україні, ССР та в сателітних країнах; 3) взяти участь у міжнародних акціях, організованих в рядах Організації Об'єднаних Націй чи поодинокими країнами, з'ясувавши там становище українського жіноцтва до сучасних подій у світі, а зокрема у повнозвільній Україні; 4) наполегливо продовжувати працю в українській родині, серед української дітвори і молоді, в на-

пейською державою, в якій після кількох разів невдачливих публіцистичних зрешт визнано за жінками право голосування в усіх тамтих кантонах. Сьогодні, коли жінки займають найповажніші місця в міжнародній науці і цілому ряді держав створюють при їхній кермі, сміливо й гордо гоморити про „ніжність" і „нерівність" жінки, дарма що все це діється жінці несправедливо і криво у випадках нагороджуванні її праці, хоча жінка має ту саму, чи й вищу освіту за мужчиною, і виконує дану працю чи ще краще, як мужчина.

На теми дня

Відділ і переслідуваних українських жінок в Україні, ССР та в сателітних країнах; 3) взяти участь у міжнародних акціях, організованих в рядах Організації Об'єднаних Націй чи поодинокими країнами, з'ясувавши там становище українського жіноцтва до сучасних подій у світі, а зокрема у повнозвільній Україні; 4) наполегливо продовжувати працю в українській родині, серед української дітвори і молоді, в на-

Проголошення Секретаріату СКБУ Року Української Жінки — це добра ідея і добра подія, яка повинна причинитися до більшої активізації українського жіночого світу. В університетах і коледжах помітно цікаве явище: тамтих українських студентських громади здебільша опановані дівчатками. Українські молоді жінки виявляють більш зацікавленість українськими громадськими справами, але й наукою та студіями різних галузей українознавства, як їхні ровесники мужчини. Це дуже погано свідчить про сучасну чоловічу молоді, але й дуже добре про жіночу. На різних наукових та літературних і журналістичних панелях виступають молоді освічені жінки, які породжують подив у слухачів рівнем своєї освіти, свого ентузіазму і всієї своєї духовності. Рік Української Жінки повинен дати їм поштовх до дальших студій, до дальшої праці над собою, до ще більшої своєї активності в науковому і загальногромадському житті. Школа подорожів: в теперішньому партійно-політичному розпорядку не ведуть — мужчини, а не жінки. Може би жінки взяли ініціативу в заходах над оздоровленням цієї нездорової атмосфери і цілою однією ділянкою українського вітального життя? І може 6 жінки, — матері, дружини, дочки й сестри — звільнювали те ж а л о г і д е в я щ е, що в усіх наших молодіжних організаціях охоплює тільки яких 10 відсотків всієї нашої існуючої молоді? Хто має випустити наших дітей і нашу молоді до молодіжних організацій та до шкіл українознавства, які не жінки, коли чоловіки ставляться до цих справ байдуже?!

Д-р Іван Заваликут

Кол. посол УНДО до Варшавського союзу, помер УККА — помер у Сиракузах

Рочестер

21 березня помер на серцевий удар на 91-му році життя д-р Іван Заваликут, колишній адвокат у Західній Україні та у двох каденціях посол від Українського Національно-демократичного Об'єднання (УНДО) до Варшавського союзу. Д-р Іван Заваликут ніколи не займався „високою політикою" і не був типом політика, зате типом невтомного громадського діяча — патріота, організатора народної маси. Таким він став після невдачі українських Визвольних Змагань, в яких брав активну участь у рядах УГА, працюючи спершу в Копичинському, опісля Станіславському повітах у Західній Україні, а потім був у таборній еміграції в Ельмангені в Німеччині і таким був, переселившись в 1950 році на американський континент. Для нас д-р Іван Заваликут став дорогим, він негайно включився в Америці в працю Українського Конгресового Комітету ще за першого директора її централі у Нью-Йорку, Юліана Реваза, та разом із п. Ст. Шелестом із Бюфало роз'їздив по всій Америці — організуючи місцеві Відділи УККА. Покійний д-р Іван Заваликут — активний, здисциплінований громадянин, визнавав завжди тільки конституційну ділову працю, — цурався фрази і демагогічної полеміки, мав свою критичну думку про різні явища життя української діаспори, але був справжнім демократом, що визнавав волю більшості. Господь дав йому довге життя, проте Його душа була бачима у на-

Комітет відбуде вже дві наради та вирішив низку справ, як рівно розподілив різні функції між членами Комітету.

Обіжний лист Централі УККА звертається до кожної Управи кожного Відділу УККА „з проханням подати збройно скорше заснування

Конгрес американських українців

Перший Конгрес: 24 травня 1940-р. у Вашингтоні, 305 учасників із 168 місцевостей. Прийнято засідати у деклярацію в справі прав України до власної державності та проти поневолення її Москвою.

ПРО КРАЙОВИЙ КОМІТЕТ ДЛЯ СВЯТКУВАННЯ 200-РІЧЧЯ ЗСА

3 ОБІЖНИКА ЦЕНТРАЛІ УККА

УККА ПРИЗНАЧИВ 5.000 ДОЛ. НА ПОЧАТКОВІ ВИДАТКИ КРАЙОВОГО КОМІТЕТУ 200-РІЧЧЯ АМЕРИКИ

12 квітня п. р. відбулися в Джерсі Ситі чергові наради Крайового К-ту 200-річчя Америки, на яких головував П. Лісогір та секретарювала п-н Стефа Бушюван. Доповнено Комітет делегатів УРСОУ у особі Е. Попіла і д-ра Л. Ромашюка. Про пляни Видавничої Комісії реферував Я. Гайвас. Він поінформував теж, що в Детройті створено з'єднаний Комітет під головуванням Маруся Век. Мгр І. Базарко інформував про заходи відбуті наради з обома Матрополітами на-

Про правопорядок у громад

В обіжнику листі Централі УККА ч. 31 - XI до Управ Відділу УККА, що його підписав ексекютивний директор Іван Вазарко, говориться про „Затримання правопорядку в наших громадах". На вступі пригадує там, що в Обіжнику листі ч. 23 з 4-го листопада 1974 п. р. „У власній справі" Ексекютива УККА проханням керуватися в своїй діяльності виключно директивами Ексекютива та Головної Канцелярії в Нью-Йорку. Той обіжник мав на меті привернути правопорядок, встановлений у понад 35-тих містах УККА.

УККА спонсорус турне Візантійського хору з Голландії

Український Конгресовий Комітет перемовив і договорився з відомим Візантійським Хором, одним із найкращих у світі українських чоловічих хорів, який складається з самих голландців, чужинців, які захопилися українською піснею і вичили українську мову настільки, що стали українськими співаками. Великі посередницькі послуги в цій справі віддав славетний наш співак - бандурист Володимир Луція, замешкалий постійно в Англії, який їздив кількох разів до Голландії, щоб особисто устійновати подробиці. Його останній лист до ексекютивного директора УККА мгра Вазар-

„КЕСАРОВІ РАБИ"

„Усе кесареві". Держава аргувала собі тотальне право на володіння людською, але й волондін над її вірою, також над її совістю. Так виникли святищенні „Кесареві раби". Ці й інші наступні мудрі заваги про рабський характер московської Православної Церкви дістали ще одне підтвердження — недавнього подорожжя московських та між ними і деяких „українських" (в лапках) православних владик із ССР, які прибули на американський континент з дорученням від апарату поліції і пропаганди — іхати, вступити й промовляти не як висланники Христової Церкви, а власне як політичні висланники атеїстичної, ворожої кожній Церкві імперії. Проти такої місії і такої пропагандивної подорожі протестував і Український Конгресовий Комітет Америки.

Добрий почин у Чикаго

Щоб зберегти український характер центральної діяльності міста Чикаго, де знаходяться українські церкви, крामीні, молодіжні організації, школи і різні інші установи, за шоби об'єднати зусиллями піднести став українського шкільництва у тій діяльності міста, з ініціативи Управи Відділу УККА відбулася 13 березня ц. р. нарада представників всіх існуючих у Чикаго шкільних українознавства, виконних садочків та батьківських комітетів. На тій нараді рішення створити при Відділі УККА Раду українського шкільництва, до якої будуть входить представники всіх шкільних груп і ступнів, включно з ус-

У громадах

Важко ж ми інформуюмо. Вас, що Комітет Оборони Валентина Мороза у Вашингтоні звернувся до Канцелярії УККА із проханням поінформувати Хвальні Управи Відділу УККА, що він видав тисячі афішів із портретом В. Мороза, які плянує поширяти у всіх місцевостях Америки, в найбільш доступних для людського ока місцях. Управи Відділу, які бажали би такі афіші одержати, повинні звернутися на адресу Комітету: Committee for the Defense of Valentyn Moroz, P.O. Box 40121, Palisades State, Washington, D.C. 20016 Tel.: (202) 726-6532.

Філадельфія

Вже у попередньому числі „Конгресових Вістей" було повідомлення, що у Філадельфії відбулися 16 лютого ц. р. Загальні Збори тамтешнього Відділу УККА, на якому — на місце попереднього голови д-ра Івана Скальчука, який рішуче зрікся далі займати те становище — обрано проф. д-ра Петра Степча. Тепер подасмо докладний склад всіх керівних органів Відділу УККА у Філадельфії проф. д-р Петро Степча — голова, д-р Ярослав Бернадян — перший заступник голови і пресовий референт, інж. Михайло Ніч другий заступник голови і референт зовнішніх зв'язків, мгр Іван Скоцилас, третій заступник голови і референт УНФрнду д-р Микола Ценко, четвертий заступник голови для спеціальних справ інж. Методій Ворецький, п'ятий заступник голови Роман Савчак — секретар, Борис Прокопович — англійський секретар, дир. Іван Шаран — касир і директор канцелярії, д-р Наталія Паузака — культурно-освітній референт, мгр Володимир Яців — організаційний референт д-р Володимир Чума — суспільно-опіка, Михайло Ковальчич — імпресовий референт, інсп. Микола Алексевич — комбатанти, мгр Уляна Мазуркевич, п-н Грися Скальчук і Дзвіна Швед — чужомовна преса і Комісія Комітету Оборони Мороза, Петро Гентало — координатор оборони людських прав і допомоги політ. в'язням. Вільні члени: Наталія Лопатинська, Роман Кравців, Петро Тарнавський, інж. Володимир Качор, д-р Теодозій Онуферко, Іван Гощ і Степан Волянко. Крім численних членів Управи є представники сідуючих організацій: Плат, Студенська Громада, СУМА, ОД-УМ, ОМУС, ТУСМ і ЗАРЕ-ВУ.

Джерсі Сіті

23 березня п. р. відбулися Загальні Збори Відділу УККА в Джерсі Сіті, на яких

Микола Петришина, Івана Цюпка та Ст. Миколишин і п. Жука та самого голову д-ра С. Котика. За Контрольну Комісію звітував Володимир Карий, ствердивши прикладені до нього документи за запропонованим абсолютною Управі з признанням і відчуженням за прикладу працю. Мгр Іван Вазарко, привітавши збори від Централі УККА, вказав на внутрішні і зовнішні потреби нашої поповненої громадської активності — захоронити себе перед асиміляцією та зоблизувати всі наші духові і матеріальні ресурси для оборони сьогодні тотально загроженого комуні — російським етноцидом українського народу.

На пропозицію Номінаційної комісії нову Управу Відділу УККА в Джерсі Сіті обрано в такому складі: д-р Євген Котик — голова, Володимир Білик — заступник голови, Антін Шубак — секретар, Степан Миколишин — скарбник, пані Євгенія Рубчак — касир — культурно-освітній референт, Петро Палка — господарський референт та члени Управи: сотн. Ол. Демченко (почесний член), С. Ясенюк (почесний член), І. Шевчук, Ст. Бура, Ю. Ференціш, Ст. Островський, М. Петришина, Д. Вох, П. Левко, В. Войко, А. Мазур, І. Вішко, Т. Кахнич та І. Цюлко. Контрольна Комісія: Володимир Карий, Франц Колодій і Мих. Гайдук. Товариський Суд: А. Драган, І. Кравчук і К. Салок.

Збори доручили новообраній Управі в можливий найкоротшому часі скласти окремі громадські наради представників усіх місцевих організацій для оформлення місцевого Українського Комітету 200-річчя Америки.

Появилось чергове число "Континенту" з українськими матеріалами

Париж. — Вже вийшло з друку чергове, 3-тє число російського літературного, суспільно-політичного і релігійного журналу "Континент", в якому опубліковано у частині "Східноєвропейський діалог" есей Валентина Мороза "Хроніка опору" та авторизований текст виступу Верховного Архiepіскопа кардинала Йосифа Сліпого на Синоді католицьких єпископів в жовтні минулого року з оборону української Церкви під заголовком "Де знайти справедливість?" з передмовою Домініка Моравського, кореспондента польського журналу "Культура" в Римі. На верхній обкладинці журна-

ДО ДЖЕРЕЛ ІНТЕРВЕНЦІЇ

(Зачінення зі стор. 2-ої)

проголосив республіку, а себе — президентом. Маючи повну американську підтримку, Дієм методом, які щораз більше викликали спротив населення, будували свою систему. А до того він рішуче відмовився від переведення в життя ухвал Женеvської конференції, голловно коли йшлося про загально-в'єтнамські вибори й створення одного В'єтнаму. В країні почалися ферменти, неспокої, почалася партизанська війна, в яку не відразу включилися комуністи. Щойно в 1960 р. гавай-

Проща до Риму, до Жировицької Божої Матері з приводу Святого 1975 Року

Вікс давно з патріаршої канцелярії заповіджено, що заходами Блаженішого Патріарха Української Католицької Церкви Кир Йосифа I, Кардинала Сліпого заплановано з приводу Святого Року паломництво до Жировицької Божої Матері й рівночасно "Українські Дні" в Римі, в дніх 10 до 20 липня цього року. Тому всі українці, що планують виїхати в прощу до Риму з приводу Святого Року повинні йти в цьому часі, коли відбудеться "Українські Дні" з багатогранною програмою.

ІВАН ФРАНКО І БРЕЖНЕВСЬКИЙ "ЕТАП"

(Зачінення зі стор. 2-ої)

що про нього недавно писано в нашій еміграційній пресі, у "Свободі" з 25 січня, у "Новому Шляху" з 1 лютого ц.р. При цьому зменшення українських видань "компенсується" збільшенням російських видань. З огляду на загальне посилення русифікації культурного життя на Україні Москва не зробила винятку навіть для І. Франка, який у більшості був досі в фаворі як, за їхньою класифікацією, письменник на "чистих" і "нечистих", "революційний демократ". Як відомо, імперіалістична Москва, ліквідуючи поневолені народи, нищить разом з іншими не тільки "революційних демократів", а й тих комуністів, що свого часу допомагали їй поновити Іхні народи.

До людей доброї волі

При Українській Вільній Академії Наук у ЗСА існує з 1950 року Фонд допомоги українським учням ім. Дм. Дорошенка.

З 1965 року Фонд приймає до своєї праці більше чим 10 осіб зацікавлених в цій гуманітарній установі; він розвиває ширше свою діяльність. Масштаб діяльності Фонду і, звичайно, одержані матеріальні засоби були значно скромніші ніж відповідні організації у письменників "Слова" або російського "Нового Русского Слово". Для одержання потрібних засобів, щоб допомогти науковцям, улаштувалися концерти й посилалися заклики від Фонду з проханням підтримати потребувачів. На заклики відкликалися з пожертвою не тільки пенсіонери, посилюючи 3-5 доларів, але й наші величезнобагаті лікарі з Мангагену, Вруклінгу, Філадельфії з щедрою пожертвою.

Найбільше допомоги було приділено в 1968 році — 654.68 дол. (Вісті, УВАН, ч. 1, 19-70 стор. 60-62).

Фонд допомоги посилав в різні країни невелику грошову допомогу дівчатам: на Рідзв'язі Свята та на Великдень в розмірі 20-25 дол., в разі негальної потреби й 50.; деяким хворим особам щомісячно. Фонд допомагає науковцям в Аргентині, Франції, Німеччині, Чехо-Словаччині та Північній Америці.

До складу 17-20 осіб, які регулярно одержували допомогу, входило 4-5 осіб, які ще працювали як науковці, а решта були члени родини померлих.

Ця невеличка допомога в 20-25 дол. не тільки трохі доповнює їх життя в Європі,

але має й моральне значення. Людям, що працювали на користь науки для українського народу не забути, їх загадують з пошаною і не забувають.

В 1974 і початку 1975 року для Фонду склалися нещасливі обставини — Фонд не міг організувати ні концерти, що принесли б прибутки, ні платити заклики-прохання своїм жертводавцям — присилати свої пожертви.

Через те Фонд допомоги ім. Дм. Дорошенка звертається до людей доброї волі — допомогти українським науковцям одержати невеликі грошові подарунки.

Адреса Фонду:

The Ukrainian Academy of Arts and Sciences in the U.S. Inc., 206 West Etreeet, New York

У листі чи на конверті просимо написати: "На Фонд Д. Дорошенка". Пожертви на Академію мають податкові пільги — текс-Екземт.

Наталія Осадча-Явата

МУЗИЧНА КОНСЕРВАТОРІЯ ШЕОДІ П'ЯТИНЦА, 9-го травня 1975 р.
год. 8-ма вечора — влаштує —
РЕЧИТАЛЬ КАМЕРНИЙ СОНАТ
у виконанні
Пестора Цибрівського
Вольончелью
Ориси Цибрівської
Фортеп'яни
В програмі: Мендельсон, Рахманінов, Бетховен.
Зала Консерваторії
1 East Mt. Vernon Pl., Baltimore, Md.

Увага! **УЧАСНИКИ ЗИМОВОГО ПОХОДУ!** **Увага!**
ВАЖЛИВЕ ПОВІДОМЛЕННЯ
З приводу 55-річчя закінчення Першого Зимового Походу Армії УНР — заходами нашої Орденської Ради **У ПРОВІДНУ НЕДІЛЮ, дня 11-го травня 1975 року** в год. 1:15 по полудні на Українському Православному Цвинтарі **СВ. АНДРЕЯ в С. БАВІД ВРУКУ, Н. ДЖ. БЕЛЯ ХРЕСТА-ПАМ'ЯТНИКА** буде відслужена **ТОРЖЕСТВЕННА ПАНАХИДА ЗА СПОКІЙ ДУШ ПОЛЯГЛИХ І ПОМЕРЛИХ ЛІТАРИВ — УЧАСНИКІВ ПЕРШОГО ЗИМОВОГО ПОХОДУ**
Щепа Панахида буде виголоблене коротке слово. До найбільшньої участі сердечно запрошуємо всіх війн. учасників тієї славнопам'ятної баталії, всі Комбатантські, Молодіжні та інші Організації з прапорами, які все Громадянство.
Приходьте всі, щоб гідно відзначити роковини однієї з найславніших перемог Української Зброї на шляху Вільної боротьби України, а заразом вшанувати Світлу Пам'ять її учасників, що виявили надзвичайну жертвенну любов Ватмашини, героїську хоробрість та подиву гідну самопожертву у нерівній боротьбі за Волю! **ОРДЕНСЬКА РАДА ОРДЕНА ЗАЛІЗНОГО ХРЕСТА АРМІЇ УНР**

Увага! **НЮАРК, ІРВІНГТОН, МЕНШІВУД, ЮНІОН І ОКОЛИЦІ!** **Увага!**
КОНЦЕРТ СЛАВНОЇ КАПЕЛІ БАНДУРИСТІВ
ім. Тараса Шевченка
Дир. **ГРИГОРІЙ КИТАСТІЙ**
— відбудеться —
в суботу, 17-го травня 1975 р., о год. 8-й веч.
в Union High School Auditorium
North 3rd Street, off Burnett Avenue, Union, N.J.
КОНЦЕРТ ПРИСВЯЧЕННИЙ 60-ЛІТТЮ УСС-ів І 25-ЛІТТЮ СМЕРТІ ГЕН.-ХОР. ТАРАСА ЧУПРИНКИ
Квитки до набути:
Bamberger Theatre Ticket Service, 131 Market Street, Newark, N.J. Tel.: (201) 365-5174
Дитяро, 698 Sanford Avenue, Newark, N.J. Tel.: (201) 373-3733
Госперл, 1060 Springfield Avenue, Irvington, N.J. Tel.: (201) 374-3768
Базар, 1082 Springfield Avenue, Irvington, N.J. Tel.: (201) 374-6446

Головна Управа Українського Лікарського Товариства Північної Америки
ПОВІДОМЛЕННЯ, ЩО
ЮВІЛЕЙНІ СВАТКУВАННЯ та З'їзд ДЕЛЕГАТІВ з науковою частиною
— відбудуться —
в днях 23, 24 і 25-го травня 1975 року в готелі „Амерікана” в Нью Йорку
при 7-й Авеню та 52-й вулиці
• **НАУКОВА ЧАСТИНА** З'їзду з призначенням 12 кредитів відбудеться в п'ятницю, 23 травня ц.р. від 6-ої год. веч. — 10.00 год. веч.; в суботу, 24 травня ц.р. від год. 7:30 ранку до 9:00 ранку та в неділю, 25 травня ц.р. від год. 1-ої по пол. до 4-ої веч.
• З'їзд Делегатів відбудеться в суботу, 24 травня від 9 год. ранку до 6-ої год. веч.
• Венкет і бал буде в суботу, в 7:00 год. веч., а в неділю в год. 7:15 веч. буде спільна вечеря з музикою.
• Вступні: Венкет і бал — 30.00 дол. від особи; студенти: венкет і бал — 15.00 дол. від особи; бал включно \$7.50 від особи. Вечера в неділю — \$13.50 від особи.
• Для громадянства вступ на наукову частину безплатний.
• **ЗАПРОШУЄМО ВСІХ ЧЛЕНІВ ТОВАРИСТВА ТА ШИРШЕ ГРОМАДЯНСТВО ВЗЯТИ УЧАСТЬ В ЮВІЛЕЙНИХ СВАТКУВАННЯХ.**
ЗА ГОЛОВНУ УПРАВУ:
Д-р **ТАРАС ПНЕГІДІЙ**, секретар
Зголошення для венкет просимо пересилати до 18-го травня 1975 р.

Увага! **Філадельфія і околиця!** **Увага!**
ЗАХОДОМ ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ ВІДЛІВ УНС ФІЛАДЕЛЬФІЙСЬКОЇ ОКРУТИ
— відбудеться —
в суботу, 10 травня 1975 року в залі Дому УНСоюзу при 5004 Н. Олл Порк Рт., Філадельфія, Па.
СЕКРЕТАРСЬКО-ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КУРС
з ТАКОЮ ПРОГРАМОЮ:
1. Значення вишколу секретарів-організаторів;
2. Длвоодство секретаря Відділу та його обов'язки у відношенні до членів;
3. Як здобувати членів (психологія забезпеченої акції);
4. Співпраця секретаря Відділу з Головною Канцелярією УНС;
5. Наш „товар” — ролі забезпечення;
6. Національна ролі УНСоюзу в минулому і сучасному.
Доповідачі: під час курсу
ВОЛОДИМИР СОХАН, гол. секретар УНС
СТЕПАН ГАВРИЦІЙ, гол. організатор УНС
До участі в курсі зобов'язані всі відділові секретарі та урядовці. Також можуть взяти участь члени, які хотіли б активно працювати для Українського Народного Союзу.
Початок Курсу — 10-та година рано
Вечером, о год. 6-й відбудеться Організаційний Наряд всіх секретарів та урядовців Відділів Округи в часі — який буде —
РОЗДАЧА ЮВІЛЕЙНИХ СОЮЗОВИХ ВІДЗНАК ЗА 1974 РІК
В часі перерви відбудеться **СПІЛЬНА ПЕРЕКУСКА**
За Окружну Управу:
Петро Тарнавський, голова
Іван Демішевський, касир **Лазар Івашиня**, секретар

КОНЦЕРТИ КАПЕЛІ БАНДУРИСТІВ ім. Тараса Шевченка
Дирингент — **ГРИГОРІЙ КИТАСТІЙ**
PITTSBURGH — Субота, 10 травня 1975 р., 8:15 веч., Carnegie music hall, 4400 Forbes Avenue, Oakland;
BUFFALO — Неділя, 11 травня 1975 р., 2:30 по пол., Dalpro, 563 Genesee Street;
ROCHESTER — Неділя, 11 травня 1975 р., 8:30 веч., Benjamin Franklin Senior H.S. Auditorium, 950 Norton Street;
SYRACUSE — Понеділок, 12 травня 1975 р., 7:30 веч., Bishop Ludden High School Auditorium, 815 Fay Road;
ALBANY — Вівторок, 13 травня 1975 р., 8:00 вечора, Chancellors Hall, 51 Washington Avenue;
TRENTON — Середа, 14 травня 1975 р., 7:30 веч., Junior Four High School Auditorium, Dayton & Lolor St.;
BALTIMORE — Четвер, 15 травня 1975 р., 8:00 веч., Maryland Historical Society Auditorium, 201 W. Monument Street;
PHILADELPHIA — П'ятниця, 16 травня 1975 р., 7:30 веч., Olney High School Auditorium, Front and Duncannon St.;
NEWARK — Субота, 17 травня 1975 р., 8:00 веч., Union High School Auditorium, North 3rd St. off Burnett Avenue, Union, N.J.;
NEW YORK — Неділя, 18 травня 1975 р., 4:00 по пол., High School of Fashion Industries, 225 W. 24th St.;
SCRANTON — Вівторок, 20-го травня 1975 р., 8:00 веч., Central H.S. Auditorium, 501 Vine Street;
HARTFORD — Середа, 21 травня 1975 р., 8:00 вечора, Bushnell Memorial Hall, 166 Vapitol Avenue;
BOSTON — Четвер, 22 травня 1975 р., 8:00 веч., Boston English High School Auditorium, 77 Avenue & Louis Pasteur St.;
MONTREAL — П'ятниця, 23 травня 1975 р., 8:00 веч., Salle Claude Champagne, 220 Avenue, Vincent. — D'Indy;
SUBURBY — Субота, 24 травня 1975 р., 8:00 вечора, Fraser Auditorium, Laurential University;
TORONTO — Неділя, 25 травня 1975 р., 4:00 по пол., Queen Elizabeth Theatre, Exhibition Place.
Квитки вже тепер можна набувати в українських конгресних та парафіях.

Наша молитва під час прощї Святого Року у Вічному Місті, де будуть сотні тисяч інших прощан повинна бути спільна з нашим Блаженішим Патріархом, всіма Єлладиками і священниками.
Ми повинні пам'ятати слова, що сказав єлладіч.політ. Філарет, екзарх московського патріархату України, що український народ „не бажав собі власної” української церкви. Українці, що живуть у вільному світі, повинні не тільки словами, але й чиним доказати, що це чиста лож і думати, що український народ бажав мати свою незалежну від нікого Українську Церкву, але московські вожді і московський патріарх Пимен, а перед ним Алексей відкидали Українську Православну і Українську Католицьку Церкву і сьогодні забороняють їх віднову. Цього український народ в Україні сказати не може, тому це є нашим святим обов'язком зробити це тут у вільному світі, а зокрема під час паломництва у Вічному Місті — Римі.
На заклик Блаженішого Кир Йосифа повинні відгук-

Увага! **Філадельфія і околиця!** **Увага!**
ЗАХОДОМ ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ ВІДЛІВ УНС ФІЛАДЕЛЬФІЙСЬКОЇ ОКРУТИ
— відбудеться —
в суботу, 10 травня 1975 року в залі Дому УНСоюзу при 5004 Н. Олл Порк Рт., Філадельфія, Па.
СЕКРЕТАРСЬКО-ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КУРС
з ТАКОЮ ПРОГРАМОЮ:
1. Значення вишколу секретарів-організаторів;
2. Длвоодство секретаря Відділу та його обов'язки у відношенні до членів;
3. Як здобувати членів (психологія забезпеченої акції);
4. Співпраця секретаря Відділу з Головною Канцелярією УНС;
5. Наш „товар” — ролі забезпечення;
6. Національна ролі УНСоюзу в минулому і сучасному.
Доповідачі: під час курсу
ВОЛОДИМИР СОХАН, гол. секретар УНС
СТЕПАН ГАВРИЦІЙ, гол. організатор УНС
До участі в курсі зобов'язані всі відділові секретарі та урядовці. Також можуть взяти участь члени, які хотіли б активно працювати для Українського Народного Союзу.
Початок Курсу — 10-та година рано
Вечером, о год. 6-й відбудеться Організаційний Наряд всіх секретарів та урядовців Відділів Округи в часі — який буде —
РОЗДАЧА ЮВІЛЕЙНИХ СОЮЗОВИХ ВІДЗНАК ЗА 1974 РІК
В часі перерви відбудеться **СПІЛЬНА ПЕРЕКУСКА**
За Окружну Управу:
Петро Тарнавський, голова
Іван Демішевський, касир **Лазар Івашиня**, секретар

Увага! **Філадельфія і околиця!** **Увага!**
ЗАХОДОМ ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ ВІДЛІВ УНС ФІЛАДЕЛЬФІЙСЬКОЇ ОКРУТИ
— відбудеться —
в суботу, 10 травня 1975 року в залі Дому УНСоюзу при 5004 Н. Олл Порк Рт., Філадельфія, Па.
СЕКРЕТАРСЬКО-ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КУРС
з ТАКОЮ ПРОГРАМОЮ:
1. Значення вишколу секретарів-організаторів;
2. Длвоодство секретаря Відділу та його обов'язки у відношенні до членів;
3. Як здобувати членів (психологія забезпеченої акції);
4. Співпраця секретаря Відділу з Головною Канцелярією УНС;
5. Наш „товар” — ролі забезпечення;
6. Національна ролі УНСоюзу в минулому і сучасному.
Доповідачі: під час курсу
ВОЛОДИМИР СОХАН, гол. секретар УНС
СТЕПАН ГАВРИЦІЙ, гол. організатор УНС
До участі в курсі зобов'язані всі відділові секретарі та урядовці. Також можуть взяти участь члени, які хотіли б активно працювати для Українського Народного Союзу.
Початок Курсу — 10-та година рано
Вечером, о год. 6-й відбудеться Організаційний Наряд всіх секретарів та урядовців Відділів Округи в часі — який буде —
РОЗДАЧА ЮВІЛЕЙНИХ СОЮЗОВИХ ВІДЗНАК ЗА 1974 РІК
В часі перерви відбудеться **СПІЛЬНА ПЕРЕКУСКА**
За Окружну Управу:
Петро Тарнавський, голова
Іван Демішевський, касир **Лазар Івашиня**, секретар

Увага! **Філадельфія і околиця!** **Увага!**
ЗАХОДОМ ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ ВІДЛІВ УНС ФІЛАДЕЛЬФІЙСЬКОЇ ОКРУТИ
— відбудеться —
в суботу, 10 травня 1975 року в залі Дому УНСоюзу при 5004 Н. Олл Порк Рт., Філадельфія, Па.
СЕКРЕТАРСЬКО-ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КУРС
з ТАКОЮ ПРОГРАМОЮ:
1. Значення вишколу секретарів-організаторів;
2. Длвоодство секретаря Відділу та його обов'язки у відношенні до членів;
3. Як здобувати членів (психологія забезпеченої акції);
4. Співпраця секретаря Відділу з Головною Канцелярією УНС;
5. Наш „товар” — ролі забезпечення;
6. Національна ролі УНСоюзу в минулому і сучасному.
Доповідачі: під час курсу
ВОЛОДИМИР СОХАН, гол. секретар УНС
СТЕПАН ГАВРИЦІЙ, гол. організатор УНС
До участі в курсі зобов'язані всі відділові секретарі та урядовці. Також можуть взяти участь члени, які хотіли б активно працювати для Українського Народного Союзу.
Початок Курсу — 10-та година рано
Вечером, о год. 6-й відбудеться Організаційний Наряд всіх секретарів та урядовців Відділів Округи в часі — який буде —
РОЗДАЧА ЮВІЛЕЙНИХ СОЮЗОВИХ ВІДЗНАК ЗА 1974 РІК
В часі перерви відбудеться **СПІЛЬНА ПЕРЕКУСКА**
За Окружну Управу:
Петро Тарнавський, голова
Іван Демішевський, касир **Лазар Івашиня**, секретар

Увага! **Філадельфія і околиця!** **Увага!**
ЗАХОДОМ ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ ВІДЛІВ УНС ФІЛАДЕЛЬФІЙСЬКОЇ ОКРУТИ
— відбудеться —
в суботу, 10 травня 1975 року в залі Дому УНСоюзу при 5004 Н. Олл Порк Рт., Філадельфія, Па.
СЕКРЕТАРСЬКО-ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КУРС
з ТАКОЮ ПРОГРАМОЮ:
1. Значення вишколу секретарів-організаторів;
2. Длвоодство секретаря Відділу та його обов'язки у відношенні до членів;
3. Як здобувати членів (психологія забезпеченої акції);
4. Співпраця секретаря Відділу з Головною Канцелярією УНС;
5. Наш „товар” — ролі забезпечення;
6. Національна ролі УНСоюзу в минулому і сучасному.
Доповідачі: під час курсу
ВОЛОДИМИР СОХАН, гол. секретар УНС
СТЕПАН ГАВРИЦІЙ, гол. організатор УНС
До участі в курсі зобов'язані всі відділові секретарі та урядовці. Також можуть взяти участь члени, які хотіли б активно працювати для Українського Народного Союзу.
Початок Курсу — 10-та година рано
Вечером, о год. 6-й відбудеться Організаційний Наряд всіх секретарів та урядовців Відділів Округи в часі — який буде —
РОЗДАЧА ЮВІЛЕЙНИХ СОЮЗОВИХ ВІДЗНАК ЗА 1974 РІК
В часі перерви відбудеться **СПІЛЬНА ПЕРЕКУСКА**
За Окружну Управу:
Петро Тарнавський, голова
Іван Демішевський, касир **Лазар Івашиня**, секретар

ВИЗВОЛЕНА ЖІНКА
(Зачінення зі стор. 2-ої)
півборот до полудня і через грубі мурі погрожував п'ястком в сторону Ворояк. „Я би далася йому по невірнати цієї життя! Чи я не знаю дороги до суду? Чи я не знаю, як з адвокатами говорити? Та-ж він щойно два місяці, як в Канаді вернувся. Я п'ятнадцять літ його не бачила!”
Я вибухнула таким голосом.

ВІЗВОЛЕНА ЖІНКА
(Зачінення зі стор. 2-ої)
півборот до полудня і через грубі мурі погрожував п'ястком в сторону Ворояк. „Я би далася йому по невірнати цієї життя! Чи я не знаю, як з адвокатами говорити? Та-ж він щойно два місяці, як в Канаді вернувся. Я п'ятнадцять літ його не бачила!”
Я вибухнула таким голосом.

Бл. п. ОЛЕКСАНДРА ДАНЧУК
ПАНАХИДИ відбулися 4-го і 5-го травня 1975 року о 8-й год. веч. в похоронному заведенні Литвини і Литвини в Ірвінгтоні, Н. Дж.
ПОХОРОН відбувся 6-го травня 1975 р. о год. 10-й ранку з похоронного заведення Литвини до православної церкви св. Вознесіння в Мейшлуд, Н. Дж., а потім на цвинтар св. Андрія у Бавід Врук, Н. Дж.
Нехай спокій буде для Неї вічно!
В глибокому смутку —
ОЛЕКОИ з дружиною **ІННОЮ** — сини **МИХАЙЛО** і **АНДРИЙ** — внуки

Заявіть скрізь на свічку молитву СЛ. П.
проф. д-ра Василя Стецюка
складає разди з вісестраннім щирого співчуття по утраті одного з кращих наших науковців суму 25.00 доларів на цілі НГПІ в ЗСА
УРЯД УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ
Джерей Ситі, Н. Дж.
В. ЖАРСЬКИЙ, голова
М. ПЕТРИШИЦЬ, секретар **В. СЕМЧУШИН**, скарбник

ТОВАРИСТВО ПРИХИЛЬНИКІВ УНР в БОФФАЛО, Н. П.
з глибоким жалем педає до відома, що 24-го квітня 1975 року, відійшов у Вічність на 83-му році життя
Генерал-Хоружий Армії УНР ВОЛОДИМИР МАРКОВИЧ ГАРАСИМЕНКО
бушній Голова Т-ва та довголітній Голова Контрольної Комісії.
ВІЧНА ПОМУ ПАМ'ЯТЬ!
Родині Покійного задоволюємо щирі співчуття.
УПРАВА ТОВАРИСТВА

В Сороковий День Смерті НАШОЇ НАЙДОРОЖЧОЇ МАМИ, БАБЦІ, СЕСТРИ І ТЕТИ
Бл. п. МАРІЇ ЛЕСЬКІВ-БУКАВИН
будуть відправлені
ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ
в **СУБОТУ, 10-го ТРАВНЯ**, 9-та год. ранку, в Церкві РОЖДЕСТВА ПРЕЧ. ДІВИ **МАРІЇ** в **НЮ БРАНОВІК, Н. Дж.**;
в **СУБОТУ, 10-го ТРАВНЯ**, 7:15 год. ранку, в Церкві **СВ. МІКОЛАЯ, ТОРОНТО, Канада**;
в **НЕДІЛЮ, 11-го ТРАВНЯ**, 10:00 год. ранку в Церкві **СВ. ЮРА** в **НЮ ЙОРКУ, Н. П.**
Про молитви за спокій душі Покійної просить **ДІТИ І ВЛУКИ**

ЗВЕРНЕННЯ УКРАЇНСЬКИХ...

(Закінчення зі стор. 1-0)

громадськість, замаскувати репресії, які діються для тотального тероризування громадян СРСР, і зайти під світло геноцид інкомуністичних, що тут має місце.

2

Негідний торг свободою людини

Ми, яких тримають як „кримінальних злочинців“, відчуємо на собі другу кріпачу і негідну в цивілізованому світі наругу над людською особистістю і її особистою свободою.

Не зважаючи на те, що для світу ми — кримінальні злочинці, нас систематично відвідують робітники КГБ із спокусливими пропозиціями, гідними еспанської інквізиції: „Осудіть своє минуле і підете на волю“. Такі „під'язи“ з боку КГБ особливо стали частішими останнім часом.

А що, властиво, осуджувати? Що повинна, наприклад, осудити І. Сєнжук? Шко, користуючись свободою слова, яка гарантована не тільки конституцією, але і „Міжнародним пактом про громадянські і політичні права“ (МПГП), вона писала і читала свої вірші? Тобто, вона повинна засудити те, що є невід'ємним правом людини — свободу слова. Іншими словами, відмовитися від своїх демократичних переконань. А хіба кримінальникам мають якнебудь переконання?

Така торгівля людською свободою (схвалена найвищими інстанціями) з одного боку розкриває міт про відсутність в СРСР політичності в'язнів, а з другого боку показує, наскільки тут потоптані права людини, бо людей переслідують за переконаннями. Треба їм тільки відмовитися від своїх переконань і їх звільняють із тюрми, як це було з Якіром, Красіном, Дзюбою й іншими „розкаянними грішниками“.

Особливо активізувалися „торгівці людською свободою“ тепер, коли обурення світової громадськості вар-

варськими репресіями в СРСР досягло свого апогею. Деспотичній владі потрібно дискредитувати „політичних“ перед світом, їй треба, за будь-яку ціну ввести в бруд Захід. Увести в бруд Президентів і Конгресменив, які вирішують питання про надання режимові СРСР статусу унітарної держави у торгівлі, тобто признати його де-факто демократичною державою.

Не бачаючи випускати себе жертви, щоб не послабити режиму тотального терору, керуюча еліта СРСР у той же час намагається прихитити світову громадськість і, звільнивши двох „засуджених“, старается представити справу так, немов би в'язнів у СРСР ось-ось звільнять розпутити, немов би створено комісії для перегляду справ і т. д. Для цієї мети вивезені з Мордовії і тримаються в місцевих тюрмах КГБ — „кримінальні“ Світличний, Чорновіл, Гель, Осадчий і ін. На місця йшла послана обробка над ними, з метою примусити їх „розкаятися“.

Можливо ція же цілі слугуватиме переклад Н. Странотой-Караваєвської в лікарню в місто Ростов-на-Дону.

Насправді ж ніяких полегш жертвам терору не передбачається. Урядовець Дубровлягу заявив про це Е. Кузнецову: „Будете сидіти до кінця строку“. Знаючи, що право на особисті переконання є невід'ємним правом людини, юридично закріплене в МПГП, ми доводимо до відома Комітетові про ці кричущі наруги над правами людини і просимо піднести голос протесту проти чергових антидемократичних акцій, метою яких є обрехати в'язнів, позбавляючи всіх прав, а потім примусити їх „розкаятися“, а також увести в бруд Захід, заколюючи його чутками про швидко йдучу звільнення невинно засуджених в СРСР.

2-го Листопада 1974 р.
Шумук, Романюк, Курчик, Караваєвський, Саранчук

УЧИТЕЛІ ШКОЛ...

(Закінчення зі стор. 1-0)

ки Непорочного Зачаття на сході міста Детройт, о. Нестор Столярчук, парох української православної церкви св. Покрова в Сент-Джозеф-Детройт, о. Сергій Федуняк, редактор радіогазети ОО. Василіян в Детройті, учителі не тільки зі східних і середніх штатів Америки — провінції Америки-Канади, але й з далекого заходу північноамериканського континенту (Едмонтон, Саскатун, Вінніпег). Впали розмежування держав, покоління, віровизнання, різних типів шкіл, різних родів студій. На конференцію прибув український учитель, який в трудних умовах діаспори турбується за душу української дитини, за збереження української субстанції.

Поглянувши на залі в часі наради, ми завважували переважалою більшість об'єктів середнього і молодого покоління, а познайомившись з учасниками, ми довідалися, що між учителями були й ті з другого-третього покоління, уродженці Канади, і ті, які прибули до цих країн по Другій світовій війні, юнаками чи дітьми, і ті, що за ними вже довгий педагогічний стаж. Хоч треба признати, що із тих останніх з'явилися вже тільки одиниці.

Найвищі українські установи в діаспорі репрезентували: Світовий Конгрес Українців (СКВУ) — д-р Демис Кайковський, Світову Координаційну Виховну Організацію Рад (СКВОР) — о. Тимофій Мінченко, Світову Рад Дошкілля — мгр Ірина Пеленська, українське шкільництво Канади заступали: Центральне Шкільництво Рад Канади — голова д-р Борислав Білаш, державне шкільництво, в якому вивчають українську мову: Кеєня

Турко — з рамени міністерства освіти Альберти, проф. Рома Франко, інсп. Іван Водичарчук. Делегатами Шкільної Ради Українського Конгресового Комітету Америки (УККА) були д-р Роман Дражковський і проф. Степан Стецик (голова Шкільної Ради д-р Едвард Жарський не міг прибути із-за родинних перебоїв), Шкільну Радю православного шкільництва Америки репрезентував інсп. Юрій Вобровський, Об'єднання педагогів Америки заступала голова — Юлія Назаревич, від українського католицького шкільництва Детройту делегавано сестру Марію і сестру Маріоню.

В програмі конференції відбулись дві пленарні сесії, але головна праця проводилась в дев'яти комісіях, що їх цілком було оформити постійний провід цих комісій та вивести рекомендації в справі програм навчання з углядженням методик. Діяли такі комісії: дошкілля — керівник І. Пеленська, української мови для нижчих класів — керівник Олена Дуб, української мови для середніх і вищих класів — керівник Олександр Кисілевський, української мови у Відділах для іншомовних дітей — керівник Віра Андрушків, української літератури — керівник д-р Євген Федоренко, історії — керівник проф. Михайло Смик, географії — керівник д-р Роман Дражковський, культури — керівник о. Тимофій Мінченко, вишколу вчителів — керівник Іванна Кучер.

У нарадах кожної із комісій брали участь представники Америки і Канади. Вони констрували навчальні програми обох країн та достосовували їх до типу школи і числа годин, признач-

них на навчання української мови (8-ми кл. школи, 9-ти кл., 10-ти кл., 11-ти кл. і 12-ти кл.). Особливо відведено час на обговорення і можливість видавання підручників.

Подіємо важливіші рекомендації: а) Школярів років перевертати навчальні програми та доповнити їх новими матеріалами, б) для дошкілля: кляси: виготовити навчальні програми, вжити методи, найбільш доцільні для українського національного виконання, широко стосувати технологічні посібники, в) при навчанні кожного предмету заставляти учнів якнайбільше говорити, звертати увагу на поправку вимову, г) в навчанні української мови на першій площині висувають мовлення, тобто вивчення розмовної мови за допомогою широко стосованих мовних апаратів і гутірок (теми гутірок вже виготовлено для кожної класу), г) у навчанні української літератури обмежити матеріал книжкою і середніх діб до найважливіших постатей — творів, а в останній класі кожного типу шкіль обов'язково ввести в навчальні програми твори Шести-Семидесятників з України і діаспори, д) у навчанні історії в нижчих класах подавати тільки найважливіші факти (передусім свідлі), у вищих класах можна звертати увагу й на негативні сторінки і їх авалювати, е) в навчанні географії особливо наголошувати фізичну і політичну географію, є) в навчанні культури вводити деякі відомості з археології і антропології, ж) у відділах для іншомовних дітей вести навчання у двох площинах: нормального і інтенсивного засвоєння української мови. Дітей із підвідділів інтенсивного навчання можна переводити до нормального українознавчих шкіл, з) при навчанні історії, географії, культури угляджувати сучасну проблематику, в) вже в цьому році започаткувати для учителів в крайовому чи радше в міжрайовому рівні курси — семінари інформативно-методичного характеру.

В програмі конференції встановлено доповідь мгр Дарія Якубович (Кілієнці) і т. д. „Нові зусоби в навчально-виховному процесі сучасних шкіл“. Веручи за основу методи навчання в американському шкільництві, презентують висунути ряд тез: навчання спертти на фактах, які можна ствердити, програми скласти за зацікавленнями учнів, стосувати навчання групами, бо сильніші індивідуальності траплять у традиційному збірному навчанні, знеохочують ся до школи і випадують.

Обрано постійний Педагогічний провід Шкільного Редерату у Світовій Координаційній Виховно-Освітній Раді: голова д-р Роман Дражковський (Нью Йорк), 1-ий заступник — Тоня Горохович (Торонто) і 2-ий заступник — Фаліна Любинецька-Кульчицька (Детройт); членів провду: д-р Борислав Білаш (Вінніпег), проф. Рома Франко (Саскатун), о. Тимофій Мінченко (Торонто), Юрій Вобровський (Нью Йорк), Іванна Кучер (Детройт), Юрій Любинецький (Лорейн), Юрій Микитин (Торонто).

Програмово-підручничкова комісія Шкільного Редерату у Світовій Координаційній Виховно-Освітній Раді СКВУ: Дошкілля: голова — Маріяна Ліквієвська (Детройт), українська мова в нижчих класах голова Дарія

Вродіч Гамільтон, (Канада), українська мова вищих класів голова — Олександра Кисілевська (Нью Йорк), українська література голова — д-р Євген Федоренко (Нью Йорк), історія голова — Василь Верига (Торонто), географія голова — д-р Роман Дражковський (Нью Йорк), культура голова — о. Тимофій Мінченко (Торонто), українська мова іншомовних дітей голова — Олена Ліквієвська (Детройт).

Обговорено справу одного педагогічного журналу для Америки і Канади. Юрій Вобровський згодився зайнятися цією справою.

Спільна вечера, в якій брали участь представники громадянства: духовенство української католицької і православної церков, УККА — Детройт-Сідні, УККА — Детройт-захід, Т-во „Рідна Школа“, Платер, Ватківський Комітет Школи Українознавства на сході міста, — дала змогу зацікавитися ширшій громаді з українськими педагогами у відпруженій атмосферії обмінятися думками. Програмово проводив ред. Кость Мельничук. Господарем конференції було Т-во „Рідна Школа“ — Детройт-Сідні.

Підсумовуючи перші г конференції, хотіли б звернути увагу на такі додатні моменти: Зустріч педагогів різних типів шкіл Америки і Канади була знаменитою нагодою не тільки для обміну думкою на тему навчально-виховного процесу в українському шкільництві, але й дала широкі програмові матеріали для вибору із нього найбільш доцільної тематики в навчанні під сучасну хвилю та запінала учителів з різними підручниками обох країн.

Заступлення серед учителів різних поколінь причинилося до опрацювання однієї основної лінії навчання, хоч і в деталях достосованої до умов поселення в кожній країні.

3. Кроком вперед уважимо зміну в програмах української мови у напрямку вивчення на першій площині вивчення розмовної мови, як рівнозначного наголосення мовлення при навчанні інших українознавчих предметів.

4. Однозгідне рішення про введення в навчальні програми всіх предметів українознавства сучасної проблематики йде по лінії зацікавлення нашої молоді.

5. Устійлення навчальних програм прищипити працю нових, за сучасними вимогами складних підручників.

6. Вишкільно-методичні курси для вчителів причинилося до розв'язки проблем нових учительських кадрів.

7. Оформлення Педагогічного Центру з програмово-підручничковою комісією завершило організаційну структуру шкільних справ в СКВОР-1.

Проте, не можна забувати

й про те, що ми ще очікували від цієї конференції: 1. Не був подомлений про що важливу подію в українському шкільництві загальна нашою громадською за допомогою преси.

2. Не було заступлене українське шкільництво західних штатів Америки (в Канаді кошти конференції частинно покрияв Комітет Українців Канади (КУК)).

3. Не була заступлена Шкільна Рада українських католицьких шкіл.

Конференція проходила під гаслом: „Як не ми, то хто? Як не тепер, то коли?“ І з цією думкою кожен учасник повертався додому, що він є одним із тих „ми“, — і він є одним із тих, що „тепер“ прикладає свою працю і знання до оновлення всього нашого шкільництва.

Ф. Любинецька

ЧІНГ ЧІНГ-КУ ОБРАНИЛІ ЛІДЕРИ КИТАЙСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ

Тайпай, Тайван. — Тут відбулись збори партійного керівництва китайської націоналістичної партії, на яких головою Куомінтангу, керівного тіла партії, обрано сина недавнього померлого Чіанг Кай-ші Чіанга Чінг-ку. У висліді постанови, виласеної на нараді, Чіанг Чінг-ку зосереджуватиме у своїх руках всі ці пости, які колись очолював його батько. Крім того він виконуватиме також функції прем'єр-міністра китайського націоналістичного уряду.

Dept. 4529 BELTONE ELECTRONICS 4801 W. Victoria Street CHICAGO, Ill. 60648

Funeral Directors

ПЕТРО ЯРЕМА УКР. ПОГРЕБНИК

Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і OKOLINACH

КОРТРОЛОВАНА ТЕМПЕРАТУРА Peter Jarema 129 EAST 7th STREET NEW YORK, N.Y. ORegon 4-2568

КОВАЛЬЧИК FUNERAL HOME Completely AIR CONDITIONED

Займається Похоронами в штаті NEW JERSEY

Піни пристигли для всіх Обслуга чесна й найкраща. У випадку смутку в родині, клієнці, які в день, так і вночі

WILLIAM F. RASLOWSKY, Manager 129 Grand Street (cor. Warren Street) Jersey City, N.J. 07302 Henderson 4-5131

SINKOWSKY FUNERAL SERVICE 3535 East Tremont Avenue BRONX, N.Y. 10465 Tel.: 863-9478

191 Avenue "A" NEW YORK, N.Y. 10009 Tel. 674-8690

Директор НОСНФ СЕНКОВСЬКІЙ Займається влаштуванням похоронів в кожному районі міста. Похорони на місцевих цвинтарях.

LYTWYN & LYTWYN UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS AIR CONDITIONED Обслуга ШИРА і ЧЕСНА.

Our Services Are Available Anywhere in New Jersey. 801 Springfield Avenue IRVINGTON, N.J. NEWARK, N.J. ESsex 5-5555

Business Opportunity FOR SALE ELLENVILLE DAIRY QUEEN AND FAST FOOD Good opportunity. Call Ellenville (914) 647-5230

MALE MACHINIST for fabrication on marine hardware. Call (516) 767-0565

ВАКАЦІЇ ОЛЕКСАНДЕР (ЛЕНІО) СКОПЕНЬ запрошує Українську Громаду, Приятелів та Знайомих перевести літні вакації на Флориді. Погода забезпечена, близько теплого океану, цини деревні, вигідні і гарні приміщення, до диспозиції басейн.

SHAMROCK APARTMENTS 555 Antioch Avenue, Fort Lauderdale, Florida 33304 Tel.: (305) 566-1482

ПОТРІБНО СКЛАДАЧА-ЛІНОТНІСТА до друкарні „Свободи“

Складання в українській або англійській мовах. Добрі умовини праці, платні свята і вакації, Blue Cross і Blue Shield.

Телефонувати: (201) 434-0237 або з Нью Йорку (212) ВА 7-4125

Український католицький Цвинтар СВ. ДУХА, Hamptonburg, N.Y.

По інформації прощу писати або тел.: (914) 476-0764 Holy Spirit Ukrainian Catholic Cemetery 25 Chestnut Street, Yonkers, N.Y. 10701

Український Народний Союз влаштує

ДЕСЯТИ КРАЙОВІ КРУГОЛЬНІ ЗМАГАННЯ в Derry, Pa.

Lincoln Lanes Rt. 30, East Latrobe, Pa. (412) 539-1991 в СУБОТУ і НЕДІЛЮ, 24 і 25 травня 1975 року

Даблі і сінглі 24-го ТРАВНЯ 1975 року год. 1-ша — 3:30 — 6-та веч.

Дружинні змагання в НЕДІЛЮ 25-го ТРАВНЯ 1975 р. 11 ранку — 2-го пол. НАГОРОДИ і

БЕНКЕТ о год. 7:30 вечора в DERRY UKRAINIAN SOCIETY

Вступ на бенкет 10.00 дол. Нагороди будуть роздані під час бенкету. Реченьє зголошень до 3-го травня 1975 р. Запрошується до участі всіх Членів в 3СА і Канаді.

Bowlers Headquarter's Mission Motor Inn, Route 30, Latrobe, Pa. 539-1806

For further information write to: Andy Krinock, 927 Main Street Latrobe, Pa. 16850. Phone (412) 539-7792 or: National Bowling Tournament Committee: William Hussar 35 Hardison Rd., Rochester, N.Y. 14617

Helen B. Olek 2151 N. Lorel Avenue, Chicago, Ill. 60639 (312) 237-9662

Andrew Jula, Supreme Advisor 15 Sande Avenue, Ambridge, Pa. 15003 (412) 266-2686

Ukrainian National Association P.O. Box 76 в 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07303 (201) 451-2200

КВІТИ НА ДЕНЬ МАМИ

Українська Квітарня "FERNSO" FLORISTS Квіти — Корсажі — Прираси моцні — Весільні квіти — Штатські квіти — Похоронні вінки. Солідна обслуга, шкура достава. Власники: Діам Мельничук — Вік Романшич. 890 Springfield Ave., Irvington, N.J. Tel.: 371-4197

НЕМАТО ЯК НА

СОЮЗІВЦІ!

ОСЕЛІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Найкраще місце відпочинку і вакацій в Кетскільських горах біля м. КЕРТОНКСОН, Н. Й.

Замовляйте місця завчасу на: КІМНАТИ — НА НЕРЗВІЯНИЙ ВАКАЦІЙНИЙ ПОБУТ на СОЮЗІВЦІ

Гірська природа, відновлені кімнати, домашня кухня, 7 тенісових кортів, відбаванкові площі, олімпійського розміру басейн, мистецькі і розвагові імпрези, забави та багато інших угодінь.

Дитячий Табір Діти у віці 7-11 р., який триватиме: для ХЛОПЦІВ — від 21 червня до 12 липня 1975 р. для ДІВЧАТ — від 12-го липня до 2 серпня 1975 р.

Тенісовий Табір ХЛОПЦІ і ДІВЧАТА (12-18 р.р.) від 21 до 27-го червня 1975 року.

Курси Українознавства від 3-го до 23-го СЕРПНЯ 1975 року

Студенти на Курси Українознавства, які зголосяться перед 1-им червня, платитимуть \$150.00 за курс, по 1-му червня — \$180.00.

Ім'я і прізвище Адреса

Замовлення висилати: UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION 17E Kerhonkson, N.Y. 12446 Tel. (914) 626-5641

Тепер, коли діти вже сплять, то я хочу обговорити з тобою, Тарзано, одну справу! — Напевно хочеш говорити про Іта, Петре! — Ти, приятелю, справді відгадував думок!... Ми зна-

мо, що він обожав тебе і думав, що твоє життя в джунглях є „одною безперервною пригодою“... — Якою воно не є! У моїй юності я не мав вибору, а коли вже міг вибирати собі сподобався собі життя, то вже був задоволений тим, яке мав... Але я такого способу життя не бажаю Іта! — От і гарно, приятелю! Тому я думаю, що він повинен жити з нами!! Ми його дуже любимо і думаємо, що наші по-чуження обопільні! — Це шляхетний жест із твоєї боку! Самоозрозуміло, що остаточно рішення мусить зробити сам Іта, але я не маю сумнівів, який воно буде!